

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

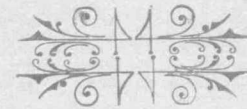

ΑΔΕΥΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1896

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΕΥΦΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ
 ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΗΡΤΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
 Ἐν Ἑλλάδι . . . . . δρ. 5 * ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . . . φρ. 5 * ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26. - Ἀθήνας

ACTRESSE
 Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ * ATHAN. E. VRYZ KIS
 μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. * rue de l'Université N° 26 Athènes

ΤΟΙΣ ΔΕ. ΔΔ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΩΓΟΙΣΤΑΙΣ

Μετὰ εἰκοσάμηνον διακοπὴν ἀρχεται καὶ πάλιν ἐκδιδο-
 μένη ἡ «Ἀθηνᾶ», ἥτις, τὸ καθ' ἑαυτὴν, ὡς κατὰ τὸ
 παρελθὸν οὕτω καὶ νῦν, θέλει ἐργασθῆ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ
 σκοποῦ, εἰς ὃν ἐτάχθημεν πάντες, καὶ ἐπιτελέσει τὸ ἑαυ-
 τῆς καθῆκον, συναρωγὸν ἔχουσα πολύτιμον τὴν σεπτὴν
 Μεγάλην Ἀνατολὴν τῆς Ἑλλάδος, συνεργάτας δὲ τοὺς
 ἐξέχοντας ἐπὶ παιδείᾳ καὶ τεκτονικαῖς γνώσεσιν ἀγ. ἀδ. .

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τοῖς ἀγ. ἀδ. συνδρομηταῖς καὶ ἀναγνώσταις σελ.	1
Μεγ. Ἀνατολὴ τῆς Ἑλλάδος . . . . . »	2
Ἐπίσημοι ἀνακοινώσεις . . . . . »	4
Ἐγκαίνια Τεκτ. Μεγάρου . . . . . »	5
Λόγος τοῦ Μεγ. Διδ. ἀδ. Τιμ. Φιλήμονος ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις τοῦ Τεκτ. Μεγάρου . . . . . »	9
Λόγος τοῦ ἀδ. Ἀγῆσ. Γιαννοπούλου Ἡπειρώ- του Μεγ. Ῥήτ. τῆς Μ. Α. Τ. Ε. . . . . »	16
Ἀδ. Ἡλ. Χαρίτες . . . . . »	19
Λόγος ἐπιτάφιος Α. Γιαννοπούλου Ἡπειρώτου εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Ἡλία Χαρίτου . . . . . »	20
Ἀνὰ τὰς Στοάς . . . . . »	22
Λόγος ἀδ. Α. Βρυζάκη παραδίδοντος τὴν σφύ- ραν τῷ ἀδ. Σ. Ἀντανοπούλῳ . . . . . »	27
Ἀδελφικὰ συμβάντα . . . . . »	32

Κατὰ τὴν νέαν ταύτην σταδιοδρομίαν τῆς ἡ « Ἀθηνᾶ » ἐλπίζει ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν πάντων τῶν Ἑλλήνων τεκτόνων, τῶν ἐμπνεομένων ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τοῦ τεκτ.· ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πατρίδι ἡμῶν καὶ ἔχόντων πλήρη τὴν συναίσθησιν τοῦ τεκτονικοῦ καθήκοντος

Ἡ « Ἀθηνᾶ » θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, καὶ πᾶσαν θυσίαν θὰ ὑποστῇ ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς ἡν ἀναλαμβάνει εὐθύνην, ἀντιπροσωπεύουσα ἀξιοπρεπῶς τὸν ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμόν διὰ τῆς πνευματικῆς πανδαισίας, ἡν πᾶς τέκτων θέλει εὐρίσκει ἐν ταῖς σελίσιν αὐτῆς, καὶ παρέχουσα διδάγματα τεκτονικά, ἐποικοδομοῦντα τὰς τεκτονικὰς πεποιοθῆσεις καὶ τηροῦντα ἀειφλεγῆς τὸ ἱερὸν πῦρ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων.

Ὑπὸ τοὺς αἰσίους τούτους οἰωνοὺς ἀπεκδεχομένη παρὰ τῶν ἀγ.· συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν τὴν προσήκουσαν ἀντίληψιν ἐν τῷ δυσκόλῳ ἔργῳ, ὃ ἐπιχειρεῖ, διατελεῖ μετὰ τοῦ τρ.· ἀδ.· ἀσπ.·

Ἡ Διεύθυνσις.

ΜΕΓ.· ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστὰ τοῖς πᾶσιν εἰσὶ τὰ λαβόντα χώραν γεγονότα, κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1895, τῶν ὁποίων οὔτε μνείαν δὲν θέλομεν νὰ ποιήσωμεν ἐνταῦθα. Ἐνεκα τῶν γεγονότων ἐκείνων βῆξις ἐπῆλθε τῶν δεσμῶν, ἅτινα συνεκράτουν τὸ καθεστὼς τῆς Μεγάλῃς Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος, πλήρης δὲ ἀναρχία ἐπεκράτησεν ἐπὶ μικρὸν, παραιτηθέντος τοῦ τε τῆς Μ.· Δ.· ἀδ.· Ν. Δαμασκηνοῦ καὶ πλείστων μελῶν τοῦ συμβουλίου τῆς Μ.· Ἀν.· Οὕτως εἶχον τὰ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, ὅτε κατὰ Σεπτέμβριον ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐν Σύρῳ διαμένων ἰσόβιος Μέγας Διδ.· καὶ ἰδρυτῆς τοῦ ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμοῦ ἀδ.· πρίγκιψ Δ. Ροδοκανάκης, ὅστις, ἀντιληφθεὶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς τῆς καταστάσεως, διέταξε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Μεγ.· Ἀν.· Τότε συνελθοῦσα ἡ Συνέλ.· τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπτὰ ἐν Ἀθήναις Στοῶν « Πυθαγόρου », « Ἀθηναῶν », « Πανελληνίου », « Μακραθῶνος », « Σωκράτους », « Παρθενῶνος » καὶ « Ἀττικῶν Ἀστέ-

ρος » προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου τῆς « Μεγάλῃς Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος » (27 Σεπτεμβρίου), τοῦτο δὲ κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐξέλεξε τὸν Μεγ.· Διδ.· καὶ τοὺς ἀξιωματικούς αὐτοῦ, ὡς ἐξῆς :

Μεγ.· Διδ.· ὁ ἀδ.·	Τιμ. Φιλήμων
Α'. πρόσθ.· Μ.· Διδ.· ὁ ἀδ.·	Ν. Πύργος
Β'. » » » »	Ἐμ. Γαλάνης
α'. Μ.· Ἐπ.·	Γ. Λουκαρδόπουλος
β'. » » » »	Ν. Κουρῆς
Μεγ.· Ῥήτ.	Α. Γιαννόπουλος Ἡπειρώτης
Μεγ.· Γραμ.·	Ἄθ. Ε. Βρυζάκης
α'. πρόσθ.· Μ.· Γραμ.·	Ἄρ. Ρούκης
β'. » » » »	Ι. Δελλαπόρτας
Μεγ.· Θησαυρ.·	Στ.· Πετράς
» Ἐλεον.·	Κ. Χουτόπουλος
» Τελετ.·	Σ. Ἀντωνόπουλος
» Ἀρχιεοφ.·	Ἄντ. Χαλκιοπούλου
» Σφραγιδοφ.·	Δ. Ἀμπαριώτης
» Ἀρχιτ.·	Σ. Μινεῖκος
» Ἀρχ.· Φρ.·	Χ. Κανδρῆς
Βιβλιοφύλαξ	Ν. Περισιτιάνος

Ἡ ὀρκωμοσία καὶ ἐγκατάστασις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλ.· ἐγένετο πανηγυρικῆ τὴν 1ην 8βρίου, προεδρευόντος τοῦ ἰσοβίου Μεγ.· Διδ.· ἀδ.· πρίγκιπος Δ. Ροδοκανάκη, παρισταμένων δὲ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπάτου Ἑλλ.· Συμβ.· τοῦ 33, τῶν ἐξεχόντων παρ' ἡμῖν τεκτόνων καὶ πλήθους ἐπισκεπτῶν.

Ἡ ἐπ' αἰσίους ἐγκατασταθεῖσα ὑπάτη Τεκτ.· ἀρχή, μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐργαζομένη, ἐπέσυρε τὴν ἐπιδοκιμασίαν πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις τεκτόνων, οἵτινες ἀθρόοι συνέρρευσαν ἵνα ἐγγραφῶσι καὶ πάλιν ὡς ἐνεργὰ μέλη τῶν Στοῶν καὶ συνεχίσωσι τὰς ἀπὸ πολλοῦ διακοπεισῆς ἐργασίας των, ἔνεκα τῆς ἀθλίας καταστάσεως ὑφ' ἣν διετέλει τότε ὁ τεκτονισμὸς ἐν Ἑλλάδι. Τούτου ἔνεκα ἀσυνήθης κίνησις παρατηρεῖται ἐν ταῖς ἐργασίαις τῶν Στοῶν, δραστηριότης δὲ καὶ παραδειγματικὴ πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις διαπνέει πάντας τοὺς ἐργάτας, ἧτις ὑπόσχεται τὸ μέλλον εὐρὺ καὶ εὐέλπει εἰς τὸν ἀναγεννηθέντα ἐνταῦθα τεκτ.· ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ὕψιλης αὐτοῦ ἀποστολῆς καὶ τῆς φιλότατης ἡμῶν πατρίδος.

Οὐχ ἤττον, τινές ἐκ τῶν αἰτίων τῆς τοιαύτης καταστάσεως, μὴ ἀρεσκόμενοι εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν βελτίωσιν, ὑπὸ φιλοδοξίας δὲ ἀκαίρου καὶ πνεύματος ἀντιτεκτονικοῦ ἐλαυνόμενοι, ἐπεχείρησαν τὴν ἰδρυσιν παρανόμου τεκτ.: κέντρου, εἰς ὃ ἀτυχῶς παρεσύρθη καὶ ὁ τέως Μ.: Διδ.: ἀδ.: Ν. Δαμασκηνός, μηδὲν ἀναλογισθεὶς τὴν εὐθύνην ἣν φέρει, ἀρχῶν ἑαυτοῦ τὴν παράλυσιν τοῦ τεκτονικοῦ ἐπιδιώξασαν ἐπὶ μακρόν. Τὴν τοιαύτην πολιτείαν τῶν τεκτόνων τούτων κατεδίκασε σύμπας ὁ ἐν Ἑλλάδι τεκτονικός κόσμος, ἡ δὲ Μ.: Ἀν.: μετὰ τοῦ Σ.: Ὑπ.: Συμβ.: ἐγκαίρως ἐστιγματίσασαν, οἱ πρωταῖτιοι δέ, μὴδὲ τοῦ ἀδ.: Ν. Δαμασκηνοῦ ἐξαιρουμένου, παρεδόθησαν εἰς τὸ κακὸν ἀνάθεμα, διαγραφέντες τῶν τεκτονικῶν μητρώων, καὶ ἀποστερηθέντες τοῖς τίτλοις καὶ βαθμοῖς αὐτῶν.

A. B.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ

«Ἐκυκλοφόρησε πρό τινας φυλλάδιον φέρον τὸν τίτλον «Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλ.» καὶ καταπτόμενον τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρετῆς πολλῶν ἀδ.: τεκτόνων, πάσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως ἀξίων.

Ἐπὶ τὸ φυλλάδιον τοῦτο, κακῶς ἐπινόημα ἀνθρώπων μὴδὲν σεβόμενων, ἀντικείμενον δὲ εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμῆς, οὐδὲν κοινὸν ἔχει μετὰ τῆς ἐπισήμου «Μεγάλῃς Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος» ἣτις ἀποδοκιμάσασα αὐτὸ ἐν ταῖς Στοαῖς καὶ τῷ Συμβ.: Αὐτῆς, προβαίνει καὶ εἰς τὴν διὰ τῆς παρούσης ἀποδοκιμασίαν του, ἐγκαίρως φροντίσασα νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἔνοχοι τῆς τοιαύτης κακοήθους καὶ ἀντιτεκτονικῆς πράξεως. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλ.)

* *

Ἀποράσει τοῦ Συμβ.: τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλ.: διεγράψασαν ἐκ τοῦ μητρώου αὐτῆς οἱ μετασχόντες παρανόμου τεκτ.: κέντρου ἀδ.: Δ. Κ. Παπαγεωργίου, Στέφ. Ε. Στεφάνου, Ν. Δαμασκηνός, Ν. Σωροκιάδης, Ἐρν. Τσίλλερ, Κ. Κατακουζηνός, Θ. Χελδράχι, Φ. Σερπιέρης, Ν. Φίλων, Ἰωάννης Ἰωάννου, Ραφῆλ Ρώσσης, Δ. Φωτόπουλος.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΕΚΤ.: ΜΕΓΑΡΟΥ

Ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἀφοσίωσις, ἡ πεποίθησις καὶ ὁ ἱερός ἔρως πρὸς τὰς τεκτ.: ἀρχὰς πολλαχοῦ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπετέλεσαν ἔργα, τὰ ὅποια κείνται παραδείγματα ἀξιολίμητα, καὶ τὰ ὅποια διηνεκῶς ὑπηρετοῦσι καὶ εὐεργετοῦσι τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ὑπὸ διαφόρους μορφὰς καὶ ὑπὸ διάφορον ἐκάστοτε τύπον. Ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα ταῦτα, τὰ διαπνεόμενα πάντοτε ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν τοῦ τεκτ.: διδαγμάτων, καθιστῶσι τὸν ἀνθρώπον πράγματι τοιοῦτον, καὶ εἶνε ἡ ἐξοχωτέρα καὶ τελειότερα ἐκφανσις τῆς εὐεργετικῆς τοῦ τεκτ.: δράσεως ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὸν ἀνθρώπον ἐν τῇ τελειοποιήσει του καὶ τῇ ἐπιτελέσει τῶν πρὸς τὸν πλησίον καθηκόντων.

Ἀτυχῶς ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ὁ ἐλεύθερος τεκτ.: ἀπὸ 28 ἐτῶν λειτουργεῖ, δὲν ἐπεζητήθησαν οὔτε ἐνεθαρρύνθησαν τὰ αἰσθήματα ταῦτα τὰ εὐγενῆ, τὰ πράγματι ποδηγετοῦντα τὸν ἀνθρώπον καὶ τελειοποιῶντα τὸν τέκτονα, παρέχοντα δὲ τῇ κοινωνίᾳ ἀφθόνοους τὰς εὐεργετικὰς ὑπηρεσίας. Καὶ οἱ γενόμενοι τέκτονες κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα ἠγνόουν διατὶ τοιοῦτοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐν ὑψηλοτέρῳ τεκτ.: κύκλῳ εὐρισκόμενοι ἠγνόουν ἐπίσης ὅτι εἶδει νὰ διδάξωσι, νὰ ποδηγητήσωσι, νὰ ἐνθουσιάσωσι καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι τοῖς εἰσερχομένοις ἐν τῷ τεκτ.: τὰς ἀληθεῖς αὐτοῦ ὑποστάσεις, τὰς ἀληθεῖς αὐτοῦ διδασκαλίας, τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἀποστολήν. Ἐξ ἐναντίας, καὶ ἀρνητικῶς ἐπέδρασαν, ἀκουσίως ἴσως, διὰ τῆς νεκρᾶς τῶν συμβόλων παραστάσεως, διὰ τῆς ἀστόχου καὶ ἀκαταλήπτου εἰς τοὺς πολλοὺς σιωπῆς, εἰς τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ τεκτ.: αἰσθήματος, καὶ συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἀπόσχη τῶν τεκτ.: ἔργ.: μερὶς ἀγαθῆ, δυναμένη ὑπὸ περιστάσεις ἄλλας νὰ παράσχη μεγάλας ὑπηρεσίας καὶ ἐν τῷ τεκτ.: καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἀλλὰ μὴ καὶ ἄλλως ὁ ἐν Ἑλλάδι τεκτ.: δὲν ὑπέστη τραῦμα βαρὺ, στοιχίσαν αὐτῷ τὴν ἐπὶ εἰκοσάδα ἐτῶν ὀπισθοδρόμησιν; Εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ ἀνθρώποι ἐπικίνδουνοι, μὴδὲν λογιζόμενοι τὸ κακὸν, ἀνθρώποι θελήσαντες νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν ἱερὰν ἰδέαν, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ταχθέντες δὲν ὤκνησαν νὰ δώσωσιν αὐτῷ τὸ τελευταῖον κτύπημα, ἐκφαυλίζοντες, πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια, καὶ κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν διοικοῦντες. Ἐλησμόνησαν πᾶν καθήκον,

πάσαν υποχρέωσιν, πᾶσαν τιμὴν, πᾶν αἶσθημα ἀνθρώπινον, πάντα, τέλος, σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὴν κοινότητα τὴν τεκτονικὴν, ἐν ἧ ἐτάχθησαν δι' ὄρκου ἱεροῦ, καὶ ἔδωκαν δείγματα ἀφθόνου κακίας ἐν ταῖς τεκτονικαῖς των σχέσεσι καὶ ταῖς τεκτ. πράξεσι.

Τοὺς κακοὺς τούτους τοῦ τεκτ. δαίμονας, εἰ καὶ ἀργά, ἐνόησε τέλος ὁ ἑλλ. τεκτ. καὶ ἀπήλασε τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐστιγματίσει, καὶ διέγραψε, καὶ ἔκαυσε πανηγυρικῶς, μετὰ τοῦτο δὲ ἀνεγεννήθη ἡ ἐλπίς καὶ τὸ θάρρος, πάντες ἀνεθάρρησαν, καὶ ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω πορεία τοῦ τεκτ. ἄρματος ἤρχισε κανονικὴ καὶ ἀπρόσκοπτος, ἐνῶ ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ πεποίθησις καὶ ὁ ἱερός ἔρωσ πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὰς τεκτ. ἀρχὰς ἀνεζωπυρήθησαν ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ἀναδιοργανωθείσης Μεγ. Ἀν. πάντες δὲ ἔδραμον ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἐχαίρετίσαν ἀλλήλους ἐπὶ τῇ νέᾳ καὶ εὐαρέστῳ τῶν πραγμάτων φάσει. Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως ἐντὸς μικροῦ δι' ἐράνων ἀδελφικῶν καὶ δι' ἐργασίας ἀδ. ἀφοσιωθέντων εἰς τὸ ἔργον, καὶ φροντίδος ἀδιαλείπτου, διακοσμηθῆ καταλλήλως καὶ παρασκευασθῆ ἀξιοπρεπῆς, σοβαρὸν, πλούσιον καὶ ἐν ταύτῳ καὶ σεμνὸν τεκτ. Μέγ. οὐ τινος τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο τὴν 27ην Σεπτεμβρίου π. ε.

Τὸ μέγ. κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηναϊκῆς ἐπὶ τῆς ἐγγύς τῆς ἀγίας Εἰρήνης Στοᾶς Λιζιέρη, περιέχει δὲ τ' ἀναγκαῖα διαμερίσματα διὰ γραφεῖα, ἐντευκτήρια κλπ. καταλλήλως διασκευασμένα, ὁ δὲ ναός, ὁ κατ' ἐξοχὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τεκτ. διασκευασμένος, κεῖται πρὸς βορρᾶν καὶ ἔχει μῆκος μ. 13 καὶ πλάτος 6 1/2 ἢ δὲ διακόσμησις αὐτοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Γλαυκὸς ἀστερεῖς οὐρανὸς μὲ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα καὶ τὴν σελήνην δύουσαν φαίνεται τῷ εἰσερχομένῳ, ἀντικαθιστῶν τὴν στέγην τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ναοῦ, ὃν παριστᾷ ἡ διακόσμησις. Τὸ οἰκοδόμημα ὑποβασιάζουσι 16 στῦλοι ἀρχαίου ρυθμοῦ, εἰς δὲ τὴν ζωφῶρον φαίνονται τὰ δώδεκα τοῦ ἐνιαυτοῦ ζώδια, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, ἐπιπλέουσα τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἡ κλεψύδρα μετὰ τοῦ δρεπάνου, ἡ μὲν συμβολίζουσα τὴν ζωὴν, τὸ δὲ τὸν θάνατον. Πτυχωτὸν πορφυροῦν ὕφασμα ἐπενδύει τὸν ναὸν ἐξ ἰκανῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς ζωφῶρου πρὸς τὸ ἔδαφος, οὕτω δὲ ὑποτίθεται ὅτι τὰ ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου ναοῦ, ἐπενδεδυμένου οὕτως, εἶνε ἀπρόσιτα τοῖς ἐξω. Εἰς τὸ βάθος ἡ Ἀνατολὴ ὑφύεται κυανὴ καὶ μεγαλοπρεπῆς, πέντε δὲ βαθμίδες φέρουσι πρὸς αὐτήν. Ἐν αὐτῇ ὁ θρόνος τοῦ Σεβ. ἐπιστε-

φόμενος διὰ παραπετάσματος πορφυροῦ μὲ πλουσίας πτυχᾶς, ὑφύεται περιχρυσὸς καὶ διὰ συμβόλων τεκτ. περιχρῦσων ἐπίσης κεκοσμημένος, ἄνω δ' αὐτοῦ ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμός, αἰεὶ λάμπων προσδίδει μυστηριώδη εὐλάβειαν. Ἐτερον παραπέτασμα κυανοῦν, καθηλωμένον τῇ στέγῃ, καλλωπίζει τὴν ὄψιν, ἐνῶ μέλαν τοιοῦτο χωρίζει τὴν Ἀνατολὴν τῆς λοιπῆς Στοᾶς, χρησιμεῖον εἰς ἐργασίας ἀνωτέρου βαθμοῦ. Ἀντικρὺ τῆς Ἀνατολῆς ἡ θύρα τῆς εἰσόδου διὰ πτυχωτοῦ πορφυροῦ παραπετάσματος κεκοσμημένη, ἐνθεν καὶ ἐνθεν δ' αὐτῆς δύο στῦλοι δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἐζωγραφημένοι, φαίνονται ὑποβασιάζοντες τὴν μαρμαρίνην Πύλην τοῦ ναοῦ. Πρὸς τ' ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ ὁ θρόνος τοῦ α' ἐπ. καὶ δεξιᾷ δὲ τοῦ β' ἀμφοτέρω περὶ χρυσοὶ καὶ κεκοσμημένοι διὰ συμβόλων περιχρῦσων ἀντικρὺ τοῦ β' ἐπ. ἡ ἔδρα τοῦ ταμ. ἀπέναντι δ' αὐτῆς ἡ τοῦ Ἑλεον. ἐπίσης τρίγωνοι καὶ περιχρῦσοι, μὲ τὰ οἰκεία σύμβολα κεκοσμημένοι ἐνθεν καὶ ἐνθεν διπλῆ σειρὰ καθισμάτων, ἀμφιθεατρικῶς τοποθετημένων, δέχεται τοὺς ἀδ. διδ. ἐτ. καὶ μαθ. εἰς τὰς οἰκείας δὲ θέσεις ὑφύονται ἐπιβάλλουσαι αἱ συμβ. στήλαι κορινθιακοῦ ρυθμοῦ, κομψαί, χαλκόχροι, φέρουσαι τὰ ἀρχικά τῶν ἱερῶν λέξ. γράμματα. Ὁ διάκοσμος ἅπας συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἐκτεινομένου λαμπροῦ τεκτ. τάπητος καὶ τοῦ ἄνωθεν αὐτοῦ βωμοῦ, ὅστις ἴσταται περιχρυσὸς καὶ ἐπιβάλλον, φέρων ἀνεψφωμένην τὴν βίβλον καὶ τὰ τεκτ. σύμβ. κατὰ τὰ εἰθισμένα. Ὁ φωτισμὸς τοῦ ναοῦ ἄπλετος. Τρεῖς πολυέλαιοι φωταερίου καταυγάζουσι διὰ δεκάδος περίπου φώτων τὴν Στοάν, ἧς ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ ἀρμονία τῶν χρωμάτων καὶ ἡ διακόσμησις ἐν γένει ἐμποιοῦσι τὴν εὐλάβειαν ἐκείνην καὶ τὸν θαυμασμόν, ὃν πάντα τὰ ὡραῖα πράγματα προξενούσιν εἰς πάντα.

Οὕτω κατῶρθωσεν ὁ ἐν Ἑλλ. τεκτ. μετὰ τριακονταετῆ ἐργασίαν, νῦν μόλις, μετὰ γεγονότα τόσον λυπηρά, οἷα τὰ συντελέσαντα εἰς τὴν ἀναγέννησίν του, νὰ ἴδῃ τέμενος τῆς ἐργασίας του ἀνάλογον πρὸς τὴν ἱερότητα αὐτῆς καὶ τοῦ γοήτρου του.

Τὰ ἐγκαίνια, ὡς εἶπομεν, ἐγένοντο τὴν 27ην Σεπτεμβρίου, ἡ δὲ τελετὴ διεξήχθη μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημότητος καὶ σεμνότητος, παρισταμένων 150 περίπου ἀδ. ἐν οἷς διεκρίνετο ὡς ἀκροατῆς καὶ ἀπλοῦς ἐπισκέπτης ὁ ἀδ. πρίγκιψ Ῥοδοκανάκης, ὁ ἰδρυτῆς καὶ προστάτης τοῦ ἐν Ἑλλάδι τεκτ. ἰσόβιος δὲ αὐτοῦ Μ. Διδ., ὁ

ἀδ.: σεβάσιμος τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Σ.: Στ.: «Προμηθεύς», ὁ ἀδ.: Μανάρης καὶ ἄλλοι ἐξέχοντες ἐν τῷ τεκτ.: ἀδ.:

Τοῦ ναοῦ αἱ πύλαι ἦσαν κεκλεισμέναι ἐρημητικῶς, σκοτεινὸν δὲ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ. Ὁ Μέγ.: Διδ.: φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν σφύραν τοῦ Σεβ.: καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ δᾶδα πάντες δὲ οἱ ἀξ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: κρατοῦντες ἐπίσης δᾶδας φέρουσιν ἀνά χεῖρας τὰ σύμβολα τοῦ ναοῦ καὶ περικυκλοῦσι τὸν Μ.: Διδ.: Ὁ Μ.: Διδ.: κρούει ἄπαξ, δὶς, οὐδεμία φωνή. Εἰς τὴν τρίτην κρούσιν ἀκούεται φωνὴ σταθερὰ—«τίς εἶ;» καὶ ἡμιοιόγεται ἡ θύρα τοῦ ναοῦ.

Ὁ Μέγ.: Διδ.:—Ἡ Ἀλήθεια, ἡ Σοφία καὶ ἡ Δικαιοσύνη.

Ἡ φωνή.— Πόθεν αὐται;

Ὁ Μέγ.: Διδ.: Ἐξ Ἀνατολῶν, ὁπόθεν τὸ φῶς ἔρχεται.

Ἡ φωνή.— Ὁ ἐν τῇ σκοτίᾳ ναὸς οὗτος προσδέχεται τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας, τῆς Σοφίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Μέγ.: Διδ.:— Ἄρατε οὖν τὰς πύλας τοῦ ναοῦ.

Αὐταὶ μετὰ πατάγου ἠνοίχθησαν, ὁ δὲ Μέγας Διδ.: εἶπε «Γεννηθήτω φῶς!» καὶ πάραυτα ὁ ναὸς κατηγιάσθη ὑπὸ τοῦ φωτός, οἱ δὲ ἀξίωμ.: τῆς Μ.: Ἀν.: ἀποθέσαντες τὰ σύμβολα τοῦ Τάγ.: εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν θέσεις κατέλαβον τὰς ἑδρας των.

Ὁ Μέγ.: Διδ.: καταλαμβάνων τὸν θρόνον εἶπε:

«Τὸ οἰκοδομεῖν ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Σοφίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης ναὸν καὶ προσλαμβάνειν ἀξίους ἐργάτας πρὸς τὸν μέγαν τῆς ἀνθρωπότητος τελικὸν σκοπὸν καὶ μυεῖν εἶνε ὑψηλὸν θέμα τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων. Ἄς ἐγκαινίσωμεν λοιπὸν τὸν ναὸν τοῦτον πρὸς δόξαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος, πρὸς εὐπραγίαν καὶ ἐξευγένειαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἡμετέρας Βασιλικῆς Τέχνης.

Ἄδ.: α'. ἐπόπτα στεγάσατε τὸν ναὸν καὶ βεβαιώθητι περὶ τούτου».

Τούτου γενομένου ὁ Μ.: Διδ.: προέβη εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν κατὰ τὸ τυπικόν, μεθ' ὃ εἰσῆχθησαν κατὰ τὰ κεκανονισμένα οἱ ἐπισκέπται καὶ ἐπιτροπαὶ τῶν διαφόρων Στοῶν.

Εἶτα ὁ Μέγ.: Διδ.: ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι τεκτονικὸν ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις περισπούδαστον λόγον, ὃν ἐχειροκρότησαν θερμῶς πάντες οἱ παρευρεθέντες, μεθ' ὃ ὁ Μεγ.: Ρήτωρ τῆς Μεγ.: Ἀν.: ἀδ.: Ἀγησίλαος Γιαννόπουλος Ἠπειρώτης ἀπηύθυνε τοῖς τιμῆσασι τὰς τῶν ἐγκαινίων ἐργ.: ἀδελφοῖς ἡμετέροις τε καὶ ξένοις τὴν κάτωθι

προσλαλιάν, ἐν ἣ λίαν εὐγλώττως καὶ μετὰ περισσῆς χάριτος καὶ ἀδρότητος διατυποῦνται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ δόγματα τοῦ ἡμετέρου Τάγμ.: καὶ δίδονται μικρὰ περίληψις τῶν ἐργ.: εἰς ἃς θέλει ἀσχοληθῆ τὸ Συμβούλιον τῆς Μ.: Ἀν.:

Μετὰ τὴν σεμνὴν ἑορτὴν πάντες οἱ ἀδ.: συνεχάρησαν τοὺς ῥήτορας τῆς ἐσπέρας διὰ τὰ σοφὰ διδάγματα, ἅπερ ἤντησαν ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν, συνεχάρησαν δὲ ἀλλήλους διὰ τὴν νέαν τροπὴν, ἣν ἔλαβον ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ τεκτ.: ἐν Ἑλλ.: πράγματα.

Λ Ο Γ Ο Σ

ΤΟΥ ΚΜΕΓ.: ΔΙΔ.: ΔΔ.: ΤΤΚΚ.: ΦΙΛΗΛΛΟΝΟΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΟΥ ΤΕΚΤ.: ΜΕΓΑΡΟΥ

Ἄδελφοί,

Γεγονότα, ἅτινα κρίνω προσφορώτερον νὰ παραδώσω εἰς τὴν λήθην, διότι καὶ πάντες γινώσκετε ταῦτα, ἐν λεπτομερείᾳ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἀδελφότητος δὲν προσήκει ἡ ὑπόμνησις περιστάσεων δυσαρέστων, δι' ὁποίους ὀλίποτε λόγους προκυψασῶν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν, ἐπήνεγκον διάρρηξιν ἐν τῇ ἐνότητι τῶν ἀδελφῶν Τεκτόνων τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τὸ μέγα μέρος τούτων, ἐνασκῶν ἀναμφισβήτητα δικαιώματα καὶ ὑπεῖκον εἰς τὴν ὑπεράτην φωνὴν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ Τεκτονισμοῦ ἐν γένει, ἀλλὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἰδιαίτερος, ἐθεώρησεν ὡς καθῆκον ἱερὸν αὐτοῦ νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ ἐργοῦ τῆς ἀνορθώσεως τοῦ καταπίπτοντος γοήτρου τοῦ Τεκτονισμοῦ παρ' ἡμῖν καὶ περισώσῃ τὰ ναυάγια, ἅτινα τὸ παρελθὸν ἡσήμεραι ἐπεσώρευεν, ἀπειλουμένης οὕτω, διὰ παντὸς ἴσως, τῆς κοιμήσεως τῶν συμβολικῶν Στοῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἐπίκαιρον τῆς ἡμετέρας ἐργασίας ἀνεγνωρίσθη παρὰ πάντων τῶν ὁπωσδήποτε δυναμένων νὰ ἐπιδρῶσι τῶν τεκτονικῶν πραγμάτων, καὶ ἀνεγνωρισμένων διευθυντῶν αὐτῶν, τὸ δὲ ἔργον, ὅπερ ἀνελάβομεν, ἐπέστεψεν ἐπιτυχίᾳ πλήρη. Κατὰ τῶν παντοίων ἀντιδράσεων καὶ τῶν καταβληθειῶν προσπαθειῶν πρὸς ματαίωσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἐργοῦ, κατὰ τῶν πολλαπλῶν ψευδῶν, ἢ συκοφαντικῶν εἰδήσεων, ἃς τινες οἱ εἰς τὰ ἐναντία ἐνδιαφερόμενοι ἀπεπειράθησαν νὰ καταστήσωσι πιστευτὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' εὐτυχῶς εἰς μάτην, κατίσχυσε καὶ ἐθριάμβευσε ὁ ἐνθουσια-

σμός και ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν τεκτονικὴν ἰδέαν τῶν ἀκμαζόντων ἔργατῶν, ἡ προθυμία, ἦν πάντες ἐφιλοτιμήθησαν ν' ἀναπτύξωσι, παρέχοντες τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ προσφέροντες θυσίας, πόνον, ἀγωνίας καὶ ὑλικὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς εὐδοώσεως τοῦ ἔργου. Ὁ περικαλλῆς ναὸς οὗτος, εἰς οὗ τὰ ἐγκαίνια ἐκλήθητε, ἵνα παραστῆτε σήμερον, καὶ εἰς ὃν ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ καὶ ἔρωτι προσήλθετε, εἶναι ὁ ἀψευδέστερος μάρτυς περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τῶν λόγων, οὓς ἠκούσατε. Ὁ ναὸς οὗτος, δύναμαι νὰ εἶπω, εἰς τῶν πρωτεύόντων ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς χώραις, ἀνηγέρθη καὶ διεκοσμήθη ἐξ εἰσφορῶν, προσερχομένων ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν ἀδελφῶν, διὰ πόρων δὲ οὓς μόνη ἡ πιστὴ ἀφοσίωσις εἰς ὑψηλὴν καὶ μεγάλην ἰδέαν ἠδύνατο νὰ ὑπαγορεύσῃ καὶ ὑποδιῆξῃ. Δυστυχῶς τὸ τεκτονικὸν ταμεῖον εὐρέθη κενόν, μάλιστα δὲ καὶ ἐπιβιβασμένον διὰ προσθέτων ὑποχρεώσεων, οὕτω δὲ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταβάλλῃ αὐτὸ καὶ μόνον τὴν ὅλην δαπάνην. Ἀκολουθῶς θέλετε μάθει περὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῆς μακρᾶς καὶ ἐπιμόχθου ἐργασίας, ἣτις ὠδήγησεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ χαιρετίζεται σήμερον. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι, ἐπὶ τῆς ἐργασίας ταύτης φέρων τὸν λόγον, νὰ μὴ ὑπομνήσω τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν Ἀθ. Βρυζάκη, Σπυρ. Ἀντωνοπούλου, Ἀντ. Χαλικοπούλου, καὶ Στυλιανοῦ Πετρᾶ. Ἐπὶ μακρᾶς ἡμέρας καὶ νύκτας, ἀόκνως καὶ ἀνευδότης ἐργαζόμενοι, αὐτοὶ οὗτοι ἐπιστατοῦντες καὶ διευθύνοντες τοὺς ἐργάτας, ἐν ἀκριβεῖα τελεία, μέχρι λεπτοῦ παλαιότες ὑπὲρ τῆς κρείσσονος καὶ εὐθηνότερας συντελέσεως τῶν ἐργασιῶν, οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι ἐτελείωσαν, ἐν χρόνῳ βραχυτάτῳ, τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν διακόσμησιν τοῦ ναοῦ τούτου καθ' ὅλους τοὺς κανόνας, τοὺς ὑπαγορευομένους ὑπὸ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ ἡμετέρου Τάγματος. Ἰδιαιτέραν δὲ μνεῖαν ὀφείλω νὰ ποιήσωμαι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ Στυλιανοῦ Πετρᾶ, ὅστις, προκαταβάλλων ἐξ ἰδίων τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας χρήματα, ἵνα μὴ ἀνακόπηται αὕτη, εἶδιδε ζῶν εἰς τὰς προσπάθειάς τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα, προμνημονευθέντα, γινώσχετε ἤδη καὶ πάντες ἡμεῖς.

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους τῆς ἀδελφικῆς συμπνοίας, τῆς ἀμεταπτώτου προθυμίας καὶ τῆς ἀνεπιμέμπτου ἀφοσιώσεως, συμπληρωθήσονται τὰ τυχὸν παρουσιασθησόμενα ἐν τῷ μέλλοντι ἑλλείμματα, καὶ ὅτι δὲν θέλει βραδύνει ἡ ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οἱ ἐν Ἑλλάδι τέκτονες θέλουσι συνέρχεσθαι ὅπως διασκέπτωνται καὶ ἐπιτελῶσι τὰς σεμνὰς τελετὰς αὐτῶν ἐν ἰδρύ-

ματι, ἰδίῳ κτήματι αὐτῶν, μὴ ὑποχρεούμενοι νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἀφοῦ στεροῦνται οἰκείου μεγάρου. Ἡ συμπνοία, ἡ ἀφοσίωσις καὶ ὁ ἔρωσ πάντων ἡμῶν εἰς τὸ κοινὸν ἔργον βεβαίως συντελέσουσι καὶ τὸ ἔργον τοῦτο. Οὕτω δὲ παγιώτερα καὶ στερεώτερα τεθήσονται τὰ θεμέλια τῆς τεκτονικῆς δράσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐξασφαλισθήσεται αὕτη κατὰ πάσης ἐπιδρομῆς, εἴτε ἀλλοτρίας, εἴτε ἐμφυλίου.

Καὶ μὴ πλανώμεθα ἐπὶ τὸ δύσκολον τῶν καιρῶν, οὓς διερχόμεθα. Ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ γίνεται, ἀπὸ τινος ἰδίᾳ, συντονώτερον, πλεῖσται δὲ αἱ κατ' αὐτοῦ διασταυρούμεναι διαβολαί, ἐπὶ ἀνατροπῇ δῆθεν τῶν κοινωνικῶν καὶ θρησκευτικῶν βάσεων καὶ τῶν ὄρων τοῦ ἐνεστῶτος κοινωνικοῦ, πολιτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ καθεστῶτος. Κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τούτων ἀντεπεξῆλθεν ὁ Τεκτονισμός, θριαμβεύων μέχρι τοῦδε, ἀρωγὸν ἔχων τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν, καὶ τὴν ὀσημέραι ἀποκαλυπτομένην ὑποκρισίαν τῶν αὐτοκλήτων προμάχων τοῦ καθεστῶτος, ὡσανεὶ τὸ ἀληθές καθεστῶς, ὅπερ εἶναι ἡ ἀλήθεια ἐν πᾶσιν, ἤθελε διατρέχει κίνδυνον οἰονόηποτε. Οἱ καθ' ἡμῶν ἐγειρόμενοι καὶ ζητοῦντες τὴν ἐξόντωσιν ἡμῶν παλαιώσιν ὑπὲρ ἰδίων βιωτικῶν ὀργανισμῶν, ἀσφαλιζόντων αὐτοῖς τὸ χρῆμα ἄφθονον καὶ τὸν βίον ἄνετον, ὑπὲρ τῆς θεραπείας τῆς ὕλης αὐτῶν διότι ἡ ἐπικράτησις τοῦ ψεύδους καὶ ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα καὶ μόνον δύνανται νὰ διατηρησῶσιν ἐκ τῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἐνεστῶτος ὅτι ἀντικείμενον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς διανοίας καὶ εἰς τὴν πρὸς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν πτῆσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλ' ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονήσωμεν ποτέ, ὅτι ὁ ἀγὼν δὲν ἐληξεν εἰσέτι, πιθανώτερον δὲ προώρισται καὶ νὰ ἐπιταθῇ καὶ νὰ ἐξαγριωθῇ. Ἐφ' ὅσον ὁ ἐχθρὸς αἰσθάνεται ἐκλείπον τὸ εὖδαφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐφ' ὅσον ἐκδιώκεται ἐκ τῶν σταθμῶν τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως, ἐν οἷς στερρῶς ἦν ἐγκατεστημένος μέχρι τοῦδε, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναδειχθήσεται σκληρότερος καὶ ἐπιθετικώτερος. Ὀφείλομεν ἐντεῦθεν νὰ ὀπλισθῶμεν δι' ὅλης τῆς ἠθικῆς δυνάμεως ἡμῶν, δι' ὅλης τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸ εὐγενές ἔργον, εἰς ὃ ἐκλήθημεν, ὅπως ἀντεπεξέλθωμεν κατὰ τῆς βαρείας ἐπιδρομῆς τῶν κυρίων, σήμερον, τῆς συνειδήσεως τῶν πολλῶν. Πρὸς ταῦτα δὲ ὀφείλομεν, πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ παρέχωμεν ἑαυτοὺς παράδειγμα ἐν

ἔργοις πίστεως πρὸς ἀλλήλους, τηρήσεως τῶν πρὸς ἀλλήλους καθηκόντων, ἀναδεικνύμενοι ὑπηρεταί πιστοὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν, καὶ ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς τεκτόνων. Ὁφείλομεν ἐπὶ πᾶσι, ν' ἀποδείξωμεν, ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν ἔργων ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν ζῶντες, δρῶντες ἐν τῇ ἀναδείξει τῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος, ὅτι δὲ δὲν εἴμεθα ἑνωσις ἀτόμων, ἀπρακτούντων, ἢ ἠνωμένων πρὸς θεραπείαν ἀλλοτρίων σκοπῶν. Καὶ ἡ κατηγορία αὕτη πολλάκις ἐπανελήφθη κατὰ πάντων ἡμῶν. Ταῦτά εἰσι τὰ κυριώτατα τῶν ὅπλων, ἀλλὰ καὶ μοναδικὰ ὅπλα ἡμῶν, ἅτινα ὀφείλομεν νὰ χειρισθῶμεν, ἐν ἐπιστήμῃ καὶ ἐν ἀληθείᾳ, ὅπως ἀσφαλίσωμεν τὴν νίκην ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁμιλήσας περὶ τῆς δράσεως καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν τεκτόνων ἐν τῇ Ἑλλάδι, φυσικῶς φέρομαι εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν σχετιζομένων πρὸς τὰς ἐργασίας ἡμῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐπὶ τῆς ἀναλύσεως ταύτης, ἣν προσεπάθησα νὰ συνθέσω ὅσον ἡδυνάμην σύντομον, ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν.

Γνωστὸς πᾶσιν ὑμῖν ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Τεκτονισμοῦ. Εἶνε ἡ χειραγώγησις τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς τὴν κοινωσίαν καὶ τῶν πρὸς ἑαυτὰ καθηκόντων τῶν συνιστάμενων τὴν ἀνθρωπότητα μελῶν, διὰ τῆς διαδόσεως τῆς ἀληθείας, ἐπιστημονικῆς ἢ πάσης ἄλλης, περὶ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ Σύμπαντος, καὶ τῆς πλήρους, ἄνευ περιορισμοῦ τινος, διαφωτίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ ἄνευ διακρίσεως γένους ἢ φυλῆς, τῆς παροχῆς δὲ εἰς τοὺς πάσχοντας ἢ δυσφῶρος ἔχοντας τῆς συνδρομῆς, ἣς δέονται, πρὸς διαβίωσιν αὐτῶν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου, ἐφ' ᾧ ἐτάχθησαν ἐπὶ τῆς Γῆς, ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Σύμπαντος.

Τὸ στάδιον οὕτω τῆς ἐργασίας ἡμῶν εἶνε εὐρύτατον, τοιοῦτον δέ, ὅποιον προῦρισται νὰ περιλάβῃ πάντας τοὺς κλάδους τῆς πνευματικῆς καὶ ὕλικῆς δράσεως τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐὰν δὲ τέκτων τις, καὶ ἐν ἐνὶ τῶν ἀπειραριθμῶν κλάδων τῆς ἀνελιξέως τῶν δυνάμεων τῆς ἀνθρωπότητος, ἤθελεν ἐπιτελέσει πλήρες τὸ καθήκον αὐτοῦ, πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ὁμοίους αὐτῷ, δύναται νὰ ἔχῃ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ ἀναπεταυμένην, ὅτι ἀπέτισε καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ὧν τὴν ὑπηρεσίαν ὑπεσχέθη ν' ἀφοσιωθῆ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν Τεκτονισμόν,

Οὕτως ὀριζομένου τοῦ σκοποῦ τῆς δράσεως καὶ τῆς ἡμετέρας Με-

γάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ἔργων, ἅτινα ἡ συνείδησις τῆς ἀνθρωπότητος ὀρίζει, ὡς ἀντάξια τῆς μελέτης, τῆς μερίμνης καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν καὶ πάντων ἡμῶν, οὐδὲν ἀποκλείεται τὸ νῦν ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ ὑπηρεσία ὑπὲρ παντὸς σκοποῦ, κρινομένου ἱεροῦ καὶ μὴ ἀντικειμένου εἰς τὴν καθόλου ἐν ἐλευθερίᾳ πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰς κοινωνίας συγκροτοῦσιν ἄτομα, τὴν ἀνθρωπότητα ἀπαρτίζουσι Γένη καὶ Ἔθνη. Οὕτως ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἀνελιξις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου διεμόρφωσε τὴν ἀνθρωπότητα ἐπὶ τῆς Γῆς, ἀδύνατος δὲ ἡ ἀκριβῆς περὶ τῶν ἀνθρωπίνων κρίσις, καὶ συνεπῶς ἡ δράσις, ἄνευ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀφιλονεικῆτων καὶ αἰωνίων κοινωνικῶν παραγόντων. Ὁ Τεκτονισμὸς σκοπὸν ἔχει κύριον τὴν βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀτόμων, καὶ τὴν χειραγώγησιν αὐτῶν εἰς τὴν πλήρη κατανοήσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς τὴν τελείαν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Καὶ τοιοῦτον τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν ταῖς σχέσεσι καὶ ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἀνθρωπότητα μέλη.

Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν ἐκβαίνει τῶν κυρίων ἔργων του, τοῦ νῦν ἐπιβάλλεται ἡ δράσις τοῦ Τεκτονισμοῦ ἐπὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων τῶν καθ' ἕκαστον Γενῶν πρὸς ἄλληλα καὶ καθ' ἑαυτὰ. Ἄνευ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τῆς διδαχῆς, ἐπὶ τῷ πνεύματι τούτῳ, τῶν ἐπὶ Γῆς Ἐθνῶν καὶ Λαῶν, ἀδύνατος ἡ ἐπίτευξις τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς παγκοσμίου καὶ εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν Λαῶν, καὶ τῆς καταλύσεως τῆς τυραννίας οὐ μόνον τοῦ ἀτόμου ἐπὶ τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ καὶ Λαοῦ ἐπὶ Λαόν. Ἡ ἀδελφότης εἶνε ἰδέα ἀκατανόητος ἄνευ τῆς ἰσότητος τῶν ὄρων ἐν τῷ βίῳ. Ὅπου ἂν ἐπικρατῆ δεσποτεία καὶ δουλεία, βασιλεύει ἕρις καὶ διάστασις, οὐχὶ ἀδελφότης. Ἐντεῦθεν ἡ ἐργασία πρὸς ἀκατάστασιν τῆς ἰσότητος ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ Γῆς Λαῶν, ἀκατανόητος ἀποβαίνουσα ἄνευ τῆς προηγουμένης ἀνατροπῆς τῶν ὄρων τῆς ὑποτελείας καὶ τῆς ὑποδουλώσεως ἐνός Λαοῦ ὑπὸ τὸν ἕτερον, εἶνε ἐκ τῶν κυριωτάτων τοῦ Τεκτονισμοῦ σκοπῶν. Καὶ εὐλόγως εἶδομεν, κατὰ τὸ παρελθόν, τὸν Τεκτονισμόν παρέχοντα τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως Λαῶν δούλων. Οὐχὶ μικρὰν δὲ ὀφείλει χάριν καὶ ἡ προσφιλεῆς ἡμῶν Πατρίς ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ τῇ ἀρωγῇ, ἣν παρέσχον αὐτῇ, παλαιούσῃ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπολυτρώσεως, ὁ Τεκτονισμὸς καὶ ἄλλαι ὁμοίαι τούτῳ Ἐνώσεις.

Καλῶν οὕτω τὴν προσοχὴν τῶν ἐλλήνων τεκτόνων καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς τελείας ἀπολυτρώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως εἰς ἑαυτὸ, πέπεισμαι ὅτι καλῶ αὐτοὺς ἐπὶ ἔργον οὐσιωδῶς καὶ θεμελιωδῶς τεκτονικόν· διότι πρόκειται νὰ συντελέσωσιν οὕτως εἰς τὴν ταχύτεραν ἐπίτευξιν τοῦ κυρίου σκοποῦ τοῦ Τεκτονισμοῦ, ἧτοι τῆς παγίωσεως τῆς μεγάλης ιδέας τῆς ἀδελφότητος τῶν Λαῶν, ἧτις, καὶ ἐκ τρίτου ἐπαναλαμβάνω, ἀκατανόητος καὶ ἀντικρυς χίμαιρα, ἄνευ τῆς προηγουμένης κατορθώσεως τῆς τελείας ἐλευθερίας αὐτῶν καὶ τῆς παγίωσεως πρὸς ἀλλήλους σχέσεων ἐντελοῦς ἰσότητος. Ἐτι δὲ μᾶλλον ὀφείλομεν ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦτο νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν, καὶ εἰς τὴν συντέλεσιν αὐτοῦ ν' ἀφιερῶσωμεν τὰς ζώσας δυνάμεις ἡμῶν, ὅσα σήμερον μείζων καὶ κραταιότερος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν πάσῃ τῇ ἀνθρωπότητι ἀδελφῶν, οἵτινες καὶ ἐννοοῦσι τὸ καθῆκον τοῦτο πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀπόφασιν ἔχουσι νὰ παράσχωσιν αὐτοῖς τὴν τελεσφόρον καὶ ἀδελφικὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Περιττὸν κρίνω νὰ προσθέσω, ἀδελφοί, ὅτι ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ, τῷ ἱερῷ καὶ ἀγίῳ, ὀφείλομεν νὰ ἀναπτύξωμεν πᾶσαν τὴν σωφροσύνην, μετριότητα καὶ τὴν λελογισμένην ἐργασίαν τοῦ νοῦς ἡμῶν, προσέχοντες νὰ συντελέσωμεν τοῦτο δι' ὅσα ἐνεσσι εἰρηνικωτέρου καὶ φιλανθρωπικωτέρου τρόπου. Ἐπὶ τῆς σημαίας τῆς δράσεως ἡμῶν ἄς ἀναγράψωμεν οὐχὶ τὴν ἐξόντωσιν ἄλλων Λαῶν, ἔστω καὶ ὑποδουλωσάντων καὶ τυραννησάντων καὶ ἀδικούντων ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν διαφώτισιν αὐτῶν, ὅπως πεισθῶσι καὶ εἰρηνικῶς πρὸς ἡμᾶς διαβιῶσι, παραδίδοντες εἰς τὴν λήθην ἡμέρας αἱμάτων καὶ πυρός, σφαγῶν καὶ ἐρειπίων, ὅπως ἀναμνησθῶμεν τῶν θυσιῶν μόνον, αἵτινες συνετελέσθησαν ἐν τῷ παρελθόντι, ὅπως ἀσφαλισθῇ τὸ αἰγληθέν μέλλον, ὅπερ παρασκευάζει τῇ ἀνθρωπότητι ἢ ἀνάπτυξιν τῆς ἀληθείας καὶ ἢ ἐπικράτησιν τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ δογμάτων, ἅτινα ἐγκατεσπαρμένα εὑρηνται ἐν πάσῃ πίστει, δὲν ἐγκλειόνται δὲ ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἄλλας.

Ἄλλὰ ἤθελον ἐλλείπει εἰς ἱεράν ὑποχρέωσιν, καὶ ἔνεκα προσωπικῶν λόγων ἐπιβαλλομένων μοι, ἐὰν μὴ ἐφίστων τὴν ὑμετέραν προσοχὴν, ἀδελφοί, καὶ ἐπὶ τινος ἄλλης ἐργασίας, στενωῶς καὶ ἀρρήκτως, ἀμεσώτερον δὲ σήμερον ἐπειγούσης, συνδεομένης πρὸς τοὺς τεκτονικοὺς σκοποὺς, οὓς ἐν συντόμῳ ὑπέδειξα εἰς τὴν πεφωτισμένην συνείδησιν πάντων ἡμῶν.

Κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ προσηχοῦς ἔτους, ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, ἀποτιῶν φόρον χάριτος καὶ θαυμασμοῦ εἰς τὴν ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ ἀτόμου ἐργασίαν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, κατ' ἀπόφασιν, παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ληφθεῖσαν, ἀποστέλλει ἀντιπροσώπους αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπως μετάσχωσι τῶν ἀναβιούντων Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ὑπῆρξαν ἴδρυμα καὶ ἐπιπόνημα κατ' ἐξοχὴν στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ιδέας τῆς ὑποστηρίξεως καὶ τῆς κραταιώσεως τῆς ἀδελφότητος τῶν λαῶν, διότι εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἐκαλοῦντο καὶ ἐκάϊ συνήρχοντο πάντες οἱ συγκροτοῦντες τὸν τότε πεπολιτισμένον κόσμον λαοί, καθ' ἃς δὲ ἡμέρας ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶνες πᾶσα ἐχθροπραξία μεταξύ τῶν πόλεων ἢ τῶν κρατῶν ἔπαυε, καὶ εἰρήνη ἐπεκράτει ἐν μέσῳ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ ὄργανισμὸς τῶν ἀγῶνων τούτων καὶ ἡ λειτουργία δὲν ὑπῆρξαν ἀλλότρια τοῖς σκοποῖς καὶ τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Τεκτονισμοῦ. Καὶ σήμερον, ἐπὶ χώρας οὐδετέρας, ἀνακυπτούσης ἀπὸ μακραιῶνος δουλείας, ἀναβιούντες οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες καὶ μέλλοντες νὰ τελεσθῶσιν, ἐπιβάλλουσι τοῖς τέκτοσι τὴν ὑπερτάτην ὑποχρέωσιν, ὅπως συντελέσωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν αὐτοῖς, εἰς τὴν κρείσσονα καὶ μεγαλοπρεπεστέραν τέλεσιν αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἑτερόν τι καθῆκον ἔχομεν οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐλευθεροὶ τέκτονες, νὰ δεξιωθῶμεν ἰδιαιτέρως καὶ περιποιηθῶμεν τοὺς ἐξωθεν, ἐκ τῶν δύο κόσμων, προσελευσομένους τέκτονας, δεῖξωμεν δὲ αὐτοῖς, ὅτι καὶ ἐννοοῦμεν καὶ ἐπιτελοῦμεν τὰ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν καθήκοντα, καὶ γινώσκωμεν νὰ τηρῶμεν τὴν ἐμπρέπουσαν ἡμῖν θέσιν. Ὀφείλομεν νὰ δεῖξωμεν αὐτοῖς ὅτι ἐσμὲν ζῶντες καὶ ὄρωντες, οὐχὶ δὲ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι περιβεβλημένοι τὸν τίτλον τοῦ Τέκτονος. — Πέπεισμαι, ὅτι πάντες ἀνεμολογεῖτε τὸ σπουδαῖον τῆς ἐργασίας ταύτης, καὶ ὅτι θελετε πράξει πᾶν τὸ ἐφικτόν, ὡς ἄτομα, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς ἀδελφοὺς ξενιζομένους ἐπιβαλλομένου καθήκοντος. Ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ δράσωμεν, ἀπέναντι τῶν ξενιζομένων παρ' ἡμῖν ἀδελφῶν, καὶ ὡς σῶμα ἠθικόν, ὡς σύνολον. Ἐπὶ τούτῳ θέλω καλέσει, λίαν προσεχῶς, ὑμᾶς εἰς διάσκεψιν περὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλομεν ἐκτελέσει τὸ καθῆκον ἡμῶν, ὡς σύνολον, καὶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ἕκαστος ἡμῶν ὀφείλει ν' ἀναλάβῃ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ. Ἐγὼ δὲ ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἕρις ἐπὶ φιλοτιμίᾳ περὶ τοῦ κρείσσονος θέλει διακρίνει τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀδελφῶν.

Ἐπὶ τοῖς οἰωνοῖς τούτοις, ἀδελφοί, ἐγκαινίζοντες τὸν νέον ναὸν τοῦτον καὶ ἀναλαμβάνοντες τὰς ἐργασίας ἡμῶν, ἅς ἐπικαλεσθῶμεν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν ἀρωγὴν, ἵνα ἐνισχύσῃ ἡμᾶς ἐν τῷ πεφλημένῳ καὶ ἁγίῳ ἄγωνι, εἰς ὃν καλούμεθα. Ὅπως δὲ ἐλπίσωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου δέον ἡμεῖς αὐτοὶ πρῶτοι νὰ παράσχωμεν ἑαυτοὺς ὑπόδειγμα τοῖς ἐκτὸς ἡμῶν πίστεως εἰς τὸν ἄγωνα, τελείας ἀδελφικῆς συμπονοίας καὶ ἀγάπης, παραδίδοντες εἰς τὴν λήθην τυχούσας δυσαρσκειας, ἐν τῷ παρελθόντι ἀναφείσας, καὶ καλοῦντες πάντας εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἐπαινετὸν ἔργον, ὅπερ ἐπιβάλλει εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς ὁ ἱερός ὄρκος, ὃν ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τῆς συνειδήσεως αὐτῶν ἔδωκαν, ὅτι θέλουσι τηρήσει πάσας τὰς ἐντολάς τοῦ Τεκτονισμοῦ, ἀφοσιούμενοι εἰς τὸ εὐγενές ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἀνθρωπότητος, μὴδ' αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν φειδόμενοι, εἴ ποτε ἡ ἀνάγκη ἤθελεν ἀπαιτήσῃ τὴν θυσίαν αὐτῶν.

Εἶη δεδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος, ἔστω δὲ οὗτος τῇ Μεγάλῃ Ἀνατολῇ τῆς Ἑλλάδος ἀρωγός καὶ προστάτης ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Γῆς ἔργῳ αὐτῆς!

Κροτήσωμεν, ἀδελφοί, τρεῖς τὰς χεῖρας ἡμῶν!

Λ Ο Γ Ο Σ

ΤΟΥ ΑΔ. ΑΓΗΣ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

ΜΕΓ. ΡΗΤ. ΤΗΣ Μ. Α. Τ. Ε.

Ἐν ὀνόματι τῆς Μ. Α. Τ. Ε. προσαγορεύω τοὺς ἀδ. πάντας, τοὺς προθύμως ἀποδεξαμένους τὴν ἡμετέραν πρόσκλησιν καὶ λαμπρῶς νῦν κοσμοῦντας τὰς στήλας τῆς πανηγυριζούσης ἡμῶν Στοᾶς. Θερμᾶς δ' ἐπὶ τούτῳ ἀποτείνω εὐχαριστίας, ἐν πρώτοις πρὸς τὸν κραταιότατον ἀδ. τὸν θελήσαντα ἀνεπιστήμως καὶ ἀφανῶς νὰ μετᾶσχῃ τῆς ἡμετέρας χαρᾶς, μὴ διακρινόμενος ἐν μέσῳ τῶν ἐσχάτων μαθητικῶν τάξεων, ὁ πρῶτος αὐτός ἐν Ἑλλάδι τῶν τεκτονικῶν δυνάμεων ἀρχηγός. Εὐχαριστῶ ὡσαύτως τοὺς λαμπρύνοντας τὴν ἡμετέραν Ἀνατολὴν κραταιούς ἀδ. τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τοῦ 33. τὸν ὑπέρτιμον ἀδ. Σοφώτατον καὶ τοὺς σεπτούς ἀδ.

Ροδοσταύρους. Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας καὶ χαιρετίζω πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα ἐτέρων Ἀνατολῶν, φίλων καὶ συμμάχων, στρατευομένους ἀδ. καὶ παρακαλῶ αὐτοὺς ὅπως εἰς τὰς τεκτονικὰς τῶν πατρίδας διαβιβάσωσι, σὺν τῷ ἀγγέλματι τῆς χαρμοσύνου ταύτης ἑορτῆς, καὶ τὸν τριπλοῦν ἡμῶν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. Τοὺς θερμότερους ὁμως χαιρετισμούς μου—ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μὴ συγκρατήσω τῆς ψυχῆς τὸ αἶσθημα, νὰ μὴ μεταβάλω τὴν ἐκ τῶν ἀδύτων αὐτῆς ἐκφεύγουσαν φράσιν—τὴν γλυκυτέραν εὐχαριστήριον προσαγόρευσιν, ἀποτείνω πρὸς τὸν ἀδελφὸν Σεβ. τῆς σεπτῆς Στ. «Προμηθεὺς» ἐν Ἀνατολῇ Ἰωαννίνων καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀδ. Ἡπειρώτας τῆς αὐτῆς Στ. μεθ' ὧν, ἐκτὸς τῶν ἀρρήκτων τεκτονικῶν δεσμῶν μὲ συνδέου, ἠγιασμένοι ὑπὸ τῆς δουλείας καὶ τῶν μαρτυριῶν, οἱ δεσμοὶ τῆς κοινῆς ἰδιαίτερας πατρίδος.

Καὶ εἶνε ἀληθῶς οἰωνός ἄριστος ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμησεως τῶν ἔργων τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ ἡ ἀγαθὴ σύμπτωσης, ἧς ἕνεκα τῆς σεμνῆς ταύτης πανηγύρεως μετέχουσιν ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι καὶ θμαιόμενες ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος.

Ἀνοιξατε, ἀδελφοί, τὰς καρδίας σας εἰς τοὺς λόγους ἡμῶν, καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον ἐπανέλθητε εἰς τὰς ὑμετέρας Στοᾶς, ἐπὶ τῆς ἀλυτρώτου γενετήρας, εἰπέτε εἰς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὅτι, ὑπὸ τοὺς χαλυβδίνους θόλους τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ στοῶν, τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ δὲν καταυγάζονται μόνον ἐκ τῆς λάμπσεως τῶν παγκοσμίων ἰδανικῶν, τῆς πρὸς τοὺς πάντας ἀγάπης, τῆς ὑπὲρ πάντων ἐλευθερίας· ἀλλ' ὅτι λαμπρότερον ὑπ' αὐτὰς ἐξαστράπτει, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ καθοδηγοῦν τὰ βήματα, τὸ ἐθνικὸν ἰδεῶδες.

Ἀφειτηρίαν ἐπίσημον τῆς τεκτονικῆς ἐν τῷ ἑλληνισμῷ δράσεως θεωροῦμεν τὴν πανήγυριν ταύτην, εἰς ἣν τὴν σφραγίδα τοῦ ἀνεξίτηλον ἐπιβάλλει οὐχὶ τὸ γεγονός τῶν ἐπ' αἰσίοις τελεωμένων ἐγκαινίων τοῦ νέου τούτου τεκτονικοῦ μεγάρου, ἀλλ' ὁ πρὸ μικροῦ μόλις περατωθεὶς μέγας νικηφόρος ἀγὼν, ἐν ᾧ τὰ δεσμὰ τοῦ τέως ἐν εὐτελείᾳ προθέσεων καὶ ἔργων τηκομένου ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ ἰθραύσθησαν, σφριγηλὸν δὲ καὶ ἀκμαῖον ἀνέκυψε τὸ ἡμέτερον τάγμα, ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεώδους ἐμπνεόμενον, πρὸς αὐτὸ ἀτενίζον καὶ πρὸς ἔργα γενναῖα ὀργῶν.

Καὶ εἶναι μεγάλη, ἀδελφοί, τοῦ ἡμετέρου τάγματος ἡ ἀποστολὴ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, τῆς ἀδελφότητος δράσει. Ἐπὶ τοῦ ἀνακαινισθέντος λαβάρου τῆς Μ. Α. Τ. Ε.

Ἑλ.: ὡς σύμβολον τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἀπεικονίσασμεν τὸν ἐκ τῶν φλογῶν ἀναγεννώμενον φοίνικα, ἀοράτοις δὲ γράμμασι περὶ τοῦτον ἀνεγράψασμεν τὸν ὄρκον τῶν Φιλικῶν. Ἦδη αἱ Στοαὶ ἡμῶν, στερρότερον θεμελιούμεναι, ἀποβαίνουσιν ἐστία ἐμπνύσεως ἐλληνικῆς, κιβωτοὶ ἐγκλείουσαι ἐν ἀγνότητι τὴν ἐθνικὴν παρακαταθήκην, ἐργαστάσι, ἐν οἷς ἐκ τοῦ ἀκατεργάστου λίθου, διὰ τῆς μυστικῆς ἀόκνου, τῆς πεφωτισμένης ἡμῶν ἐργασίας, θὰ διαπλασθῶσιν οἱ ἀπόστολοι, οἱ ἐλευθερωταί, οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἥρωες.

Εἶναι μεγάλη, ἀδελφοί, ἡ ὄρασις τοῦ ἐλληνικοῦ τεκτονισμοῦ ἐν τῇ νέᾳ περιόδῳ, τὴν ὁποίαν ὑπὸ τοὺς ἀρίστους οἰωνούς, συνδεδεμένοι πάντες εἰς ἓν αἶσθημα καὶ ἓνα πόθον, ἤδη ἐγκαινίζομεν.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ διπτὴ ἐστὶ ἡ τάσις τοῦ ὄρωντος τεκτονισμοῦ. Ὀφείλομεν, πρὸς τὸ μέλλον ἀτενίζοντες, εὐθυτέραν καὶ εὐρυτέραν, διὰ μέσου τῶν περὶ ἡμᾶς δυσχερειῶν, νὰ τάμωμεν τὴν ὁδὸν τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας· ἀλλὰ, τὸ παρελθὸν μὴ λησμονοῦντες, διὰ τῶν προσηκόντων τρόπων νὰ καταπολεμήσωμεν τὰς προλήψεις τὰς ἀδικαιολογήτως κρατούσας ἐν τῷ ἀμυήτῳ κόσμῳ, κατὰ τοῦ τάγματος ἡμῶν. Αἱ προλήψεις αὗται ὡς φραγμοὶ ἐγείρονται πρὸ τῶν πυλῶν τῶν ἡμετέρων ναῶν, κωλύοντες τὴν ἐν τούτοις εἴσοδον εἰς στοιχεῖα ἀγαθὰ, εἰς ἀνδρας μεγαλοψύχους, οἱ ὁποῖοι, ὡς λίθοι ἀκρογωνιαῖοι θὰ προσετίθεντο εἰς τὸ τεκτονικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα, ἐδραιοῦντες καὶ ἐξαιρώντας αὐτό. Οἱ φραγμοὶ οὗτοι, αἱ ἔωλοι κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ προλήψεις, πρέπει νὰ καταπέσωσι διὰ χειρῶν ἡμῶν. Σιγὴν ὑπερφροσύνης ἀντετάξαμεν αἰετοτε εἰς τοὺς καταγινώσκοντας ἡμῶν ῥοπὰς καὶ ἐνεργείας ἀντιθρησκευτικὰς· ἀπὸ ταπεινῶν προήγετο ἡ κακόβουλος αἰτίσις καὶ δὲν ἤρμοζε βεβαίως παρ' ἡμῶν νὰ ὑπεγερθῇ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἄκρα τοῦ πέπλου τοῦ καλύπτοντος τὰς τεκτονικὰς δοξασίας, ὅπως διὰ μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀκτίνος φωτισθῶσιν οἱ μὴ θέλοντες, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ των, νὰ ἴδωσιν.

Ἄλλ' ἤδη τῶν ἀδικαιολογητῶν κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ προλήψεων, καλῇ τῇ πίστει, ἐξ ἀτελοῦς ὅμως τῶν πραγμάτων γνώσεως καὶ πεπλανημένης αὐτῶν ἐκτιμήσεως, κήρυκες ἐγένοντο ἀνδρες οὐχὶ οἱ τυχόντες, καὶ τῶν ὁποίων τὴν φωνὴν πολλοὶ ἐν τῷ ἀμυήτῳ κόσμῳ ἀκούουσι, πειθόμενοι εἰς τοὺς λόγους των. Εἶδετε, ἀδελφοί, ἐν περιοδικῷ τὰ μάλα διαδεδομένῳ, τί ἐναντίον τοῦ τάγματος ἡμῶν ἔγραψεν ἀνὴρ σοφὸς καὶ σεβαστὸς τοῖς πᾶσιν, ὁ κ. Σκαλτσούνης. Εἰς τοὺς λόγους ἀνδρῶν τοιούτων, ἀντηχοῦντας βαθύτατα ἐν τῇ συνειδή-

σει τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν ν' ἀντιτάξωμεν τὴν τεκτονικὴν σιγὴν. Τούναντίον. Ἄς ὑψωθῇ ἡ φωνὴ ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς χαλυβδίνους τῶν Στοῶν μας θόλους, καὶ ἄς ἀκουσθῇ, ἐξ εὐλιχρινείας παλλομένη, παρὰ πάντων ὅσοι, ἔχοντες ὄτα καὶ χρηστὴν τὴν προαίρεσιν, θέλουσιν ν' ἀκούσουν. Ἄς ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ ἡμῶν ὑψηλά, κηρύττουσα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτονισμὸς τὸν Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος ἐπικαλεῖται ἀρωγὸν ἐν τοῖς ἐργοῖς αὐτοῦ, οὐχὶ ὡς τὴν φιλοσοφικὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας, ἀλλ' ὡς Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ὃν οἱ λαοὶ αἰνοῦσι καὶ λατρεύουσι· καὶ ὅτι τῶν ἡμετέρων ναῶν αἱ πύλαι, αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ Τεκτονικοῦ Συνατάγματος φρουρούμεναι, οὐδέποτε ἀνοίγονται εἰς τοὺς μὴ ὁμολογοῦντας τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν. Ἄς ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ ἡμῶν ὑψηλά, κηρύττουσα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτονισμὸς, πάντα τὰ θρησκευτικὰ εὐλαβούμενος δόγματα, περιλαμβάνει ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτοῦ τοὺς ἐνθερμοτέρους τοῦ Εὐαγγελίου λάτρας· πρὸς τὴν ἐθνικὴν δ' ἀτενίζων ἰδέαν, τὴν Ὀρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ θρησκείαν ἀναγνωρίζει ὡς τὴν θείαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ κρηπίδα.

Τοιαύτη ἀπὸ τοῦδε ἡ πορεία ἡμῶν, καὶ εἴθε, ἀδελφοί, πολὺς νὰ μὴ παρέλθῃ χρόνος μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν εἰς ἓνα καταφθάνοντες σταθμὸν, θὰ δυναθῶμεν γηθόσυναι νὰ στραφῶμεν πρὸς τὸ παρελθόν, καὶ τὴν ἀφετηρίαν ταύτην ἀναμνησκόμενοι νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸν νόμον τὸν τεκτονικὸν ἐτελέσαμεν, τὴν πίστιν τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἐτηρήσαμεν.

ΑΔ.: ΗΛ.: ΧΑΡΙΤΟΣ

Τὴν 27 86ρίου παρελθόντος ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐνταῦθα, μετ' ἀσθένειαν ὀδυνηράν, ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἀδ.: Ἡλ. Χαρίτος, ἀνὴρ τέκτων καὶ σεβ.: τῆς ἐν Ἰωαννίνοις τεκτ.: Στοῆς ὁ «Προμηθεὺς» Ἐφέτης δὲ παρὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐφετείθ'. Ὁ ἀδ.: Χαρίτος πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἰδὼν τὸ φῶς ἐν τῇ Σ.: Στοῆ «Προόδῳ» ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπῆλθεν εἰς Ἰωάννινα πλήρης ἐνθουσιασμοῦ πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ τεκτ.: ἔργου. Καὶ ὅσον ὁ τεκτ.: βίος τοῦ ἀδ.: Χαρίτου ὑπῆρξε βραχύς, ἐπὶ τοσοῦτον οὗτος κοσμεῖται διὰ τεκτ.: πράξεων καὶ τεκτ.: ἐργασίας, μεστῆς δράσεως καὶ ἀποτελεσμάτων ἀγαθῶν, δυναμένων ν' ἀναβιβάσωσιν αὐτὸν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐλλήνων ἐργατῶν οὐ τεκτ.:.

Συστήσας ὁ ἀδ. Χαρίτος τὴν ἐν Ἰωαννίνοις Σ. Στοᾶν ὁ «Προμηθεὺς» διετέλεσεν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τοῦ θανάτου του διαρκῶς σεβ. αὐτῆς καὶ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ διδάχθῃσι πάντες οἱ ἐν αὐτῇ μνηθέντες καὶ ἐνασκήσωσιν ἐμπράκτως πάσας τὰς ἀρετάς, ἀλίτινες ἀναδεικνύουσι τοὺς ἡμ. ἐργάτας ἐξόχους ἐν τῇ κοινω- νίᾳ καὶ καθιστῶσιν αὐτοὺς παραδείγματα ἀξιομίμητα.

Τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀδ. Χαρίτου, γενομένην τὴν 28ην 8βρίου, ἠκολούθησαν ἐν σώματι οἱ ἐν Ἀθήναις ἀδ. ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν ἀδ. Μ. Διδ. ὅστις κατέθηκεν ἐκ μέρους αὐτῶν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ μεγαλοπρεπῆ ἐκ δάφνης στέφανον ὡς δείγμα τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκτιμήσεως τοῦ ἐν Ἑλλ. τεκτονισμοῦ, καὶ προσεφώνησε καταλλή- λως. Ἐτερον στέφανον ἐξ ἀνθέων τριγωνικὸν κατέθηκεν ἐξ ὀνόμα- τος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σ. Στ. «Προόδου» ὁ ἐνταῦθα πα- ρεπιδημῶν Γραμμ. αὐτῆς ἀδ. Κ. Γουσόπουλος.

Συγκινητικούς ἐπιταφίους ἀποχαιρετισμούς ἀπήθυσαν εἰς τὸν πολὺκλαυστον ἀδ. ὁ ἀδ. Ἀγ. Γιαννόπουλος Ἡπειρώτης καὶ ὁ ἀδ. Γουσόπουλος τὸν λόγον τοῦ ἀδ. Γιανναπούλου καταχωρίζο- μεν ἐνταῦθα, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ προσεχῶς νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὸν τοῦ ἀδ. Γουσοπούλου.

Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΧΑΡΙΤΟΥ

Πρὸ τῶν ἀνοιγομένων τάφων βαρεῖα ἡ ὀδύνη σφραγίζει τὰ χεῖλη τῶν συγγενῶν, τῶν οικείων, τῶν φίλων οὐχὶ δὲ πάντοτε τῶν ἐν- τεῦθεν ρητόρων ὁ λόγος, ὑπερβολικός, ἢ τῆς ἀληθείας ὑπολειπόμε- νος, συμβάλλεται εἰς τὴν ἀρμονίαν τοῦ πένθους καὶ τῶν δακρῶν.

Εἰς τὸν νεκρὸν ὅμως τοῦτον, ἐφ' οὗ δὲν καταλείβονται τῶν συγ- γενῶν καὶ τῶν οικείων ἅλα τὰ δάκρυα, καὶ περίξ τοῦ ὁποῦ συμ- πατριῶται καὶ φίλοι συνῆλθον οὐχὶ ὅσοι ἔπρεπεν, εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Ἡλία Χαρίτου τὸ πένθος τὸ ἄφρονον δὲν προσήκει.

Καὶ δυνάμεθα ἡμεῖς, ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνίδος γῆς, ἣτις ἀνοίγει τοὺς κόλπους τῆς, ἕνα δεχθῆ, νεκρὸν καὶ ἐλεύθερον πλέον, τῆς Ἡπείρου τὸ τέκνον, δυνάμεθα ἡμεῖς, τῆς ψυχῆς τὴν ὀδύνην συν- ἔχοντες, νὰ εἴπωμεν ὁποῖος ὑπῆρξε, πῶς ἐβίωσε, τί ἐπραξεν ὁ Ἡ-

λίας Χαρίτος ἐκεῖ ὅμως εἰς τὴν γῆν ὅπου αὐτὸς ἐγεννήθη, ἐκεῖ ὅ- που ὁ οἶκός του βαρυπενθῆς θρηνεῖ, διότι δὲν θὰ τὸν ἴδῃ πλέον, ἐκεῖ ὅπου λαὸν ὀλόκληρον ἐπληξεν ὡς συμφορὰ τοῦ θανάτου του τὸ ἄγ- γελμα, ἐκεῖ τοῦ μεγάλου, τοῦ πανοῦμου πένθους τὴν σιγὴν δὲν θὰ ταραξῆ ἀγορητοῦ ὁ ἐλεύθερος λόγος.

Ἄλλ' ὁ πόνος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πέραν ἐκεῖ πενθοῦν ἐν σιγῇ, εἶνε ὁ πόνος ὁ πληρῶν καὶ τὰ στήθη ἡμῶν, καὶ εἰς τοὺς παλμούς τῆς φω- νῆς μας, τὴν στιγμὴν ταύτην, παρὰ τὸν χαίνοντα τοῦ Χαρίτου τά- φον, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, μυστικὰ ἀπηχεῖ ὁ πόνος τῶν πενθούτων εἰς τὰ Ἰωάννινα.

Ὁ δεσμὸς οὗτος, ὃν καθαγιάζει τὸ κοινὸν ἐκ τοῦ θανάτου του πένθος, ὑπῆρξεν ὁ μέγας τοῦ Χαρίτου πόθος καὶ τὸ ἔργον τοῦ βίου του.

Εἰς τὴν Νίβανην τῆς Ζαγοριᾶς, τῆς ἐπαρχίας Τεπελενίου, εἶδε τὸ φῶς τῆς ζωῆς πρὸ ἐτῶν πενήντην πέντε ἐμαθήτευσεν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ τῶν Ἀθηνῶν Πανε- πιστημίῳ φοιτήσας ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τὰ Νομικά.

Ἡδύνατο τότε, μετὰ τὸ πέραν τῶν σπουδῶν του, ὁ νεαρῶτατος Χαρίτος νὰ παραδοθῆ εἰς τὰς ἡδονὰς ἀμερίμνου ἐν Ἀθήναις ἢ ἄλ- λαχοῦ βίου ἄλλ' εἶχεν ἔκτοτε ἕνα σκοπὸν ὁ βίος του καὶ ἀφιέρω- σεν αὐτὸν ὀλόκληρον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δούλης πατρίδος του, καὶ ἰδαπάνησεν αὐτόν, μέχρι τῆς τελευταίας του ἡμέρας, δαψιλεύων ἀρωγὴν, ἀνακούφισιν, παρηγορίαν, εἰς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς του.

Ἐγνώριζεν ὁ Χαρίτος ὅτι τὸ ὑπέρτατον ἐν ἀνθρώποις ἀγαθόν, ἄνευ τοῦ ὁποῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχωσι λαοὶ ἐλεύθεροι, ἄνευ τοῦ ὁποῦ πανάθλιος καὶ ἀβίωτος καθίσταται τῶν μὴ ἐλευθέρων ὁ βίος, εἶνε ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἐγένετο λειτουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ταύ- την ἀφοσιωθείς, ὡς εἰς θεότητα, παρὰ τοὺς βωμούς τῆς ὁποίας δύ- νανται νὰ προσφύγωσιν οἱ πάσχοντες, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχωσιν ἀκόμη βωμοὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἐδίκηγόρησεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἰωαννίνοις ἡ ὑπέροχος δ' αὐτοῦ ἀρετὴ καὶ ὁ σεβασμὸς, ὃν τοῖς πᾶσιν ἐνέπνευσεν, ὑπέδειξεν αὐτόν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν κρατούντων, οἱ ὁποῖοι δι' ἀνωτάτου τὸν περιέβαλον δικαστικῷ ἀξιώματι, διορίσαντες Ἐφέτην ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τῆς Ἡπείρου.

Ἴδου ἡ βιογραφία του ἐκείνη ἦν πάντες δύνανται νὰ γνωρίζω- σιν. Ἐχει ὅμως καὶ ἄλλον ὁ Χαρίτος βίον, τὸν ὁποῖον ἐπλήρωσαν ἀγῶνες λανθάνοντες καὶ ἥρωῖσμοὶ ἀφανεῖς, οἱ συνδέσαντες αὐτόν

μετ' ἐκείνων, ὧν τὴν ἐντολὴν ἐκπληρῶ τὴν στιγμὴν ταύτην.

Ἰπάρχουν γεγονότα μεγάλα, ἐξαιρόμενα ὡς σταθμοὶ περιφανεῖς ἐν τῇ ἰθιολογικῇ καὶ κοινωνικῇ τῶν λαῶν ἐξελίξει, τὰ ὁποῖα ἐκ τυχαίας ἀφορμῆς ἐκάστοτε ἐκδηλοῦνται, ἐνῶ μακρὰ, ἄκοκνος, ἀλλ' ἀόρατος τοῖς πολλοῖς εἰς παρασκευὴν αὐτῶν ἐργασία κατεβλήθη, καὶ θυσίαι προσηχέθησαν, καὶ ὑπάρξεις ἀνθρώπιναι κατετριβήσαν.

Ἐκλεκτὸς μεταξὺ τῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι τοιαῦτα παρασκευάζουσι γεγονότα, ὑπῆρξεν ὁ Χαρίτος· εἰς ἐκ τῶν μυρίων ἐργατῶν, οἵτινες ἀφανεῖς ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας των ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἀτρίτων κόπων των, κύπτοντες ἐν τῇ αὐταπαρνήσει των, ἀλλ' ἀκάματοι, περισυλλέγουσι καὶ ἐπισωρεύουσι τὸ ὑλικόν, ἐξ οὗ θὰ ἐγερθῇ ἡ ὑπερῷος πυραμῖς, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὁποίας θὰ στηθῇ περίβλεπτος καὶ ἐπευφημούμενος ὁ τυχερὸς τῆς τελευταίας στιγμῆς ἐργάτης, ὁ μέλλων νὰ χαράξῃ τὸ ὄνομά του ἐπὶ τοῦ ἔργου.

Ἡ μοῖρα δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Χαρίτον νὰ ἴδῃ συντελούμενον τὸ ἔργον, ὅπερ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐπόθησεν ἐν τῷ βίῳ. Ἐπανῆλθεν ἐδῶ, ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ὅπως ἀνέυρη τὴν ὑγείαν, τὴν ζωὴν, διὰ νὰ ἐργασθῇ ἀκόμη. Ἐἴμαρτο ὅμως οὐχὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασίαν του ὁ μαρτυρικός ἐργάτης, ἀλλὰ νὰ παραδώσῃ τὸ σῶμά του ἄπνου ἐἰς τὴν ἀττικὴν ταύτην γῆν, ἣτις ὡς τέκνου ἰδίου θὰ τὸ περιπτύχθῃ μετ' ὀλίγων.

Εἰς ἡμᾶς τὸ σῶμά του· εἰς τὴν ἀγαπημένην του Ἡπειρον ἡ ψυχὴ του. Ἐκεῖ ἀφιπταμένη εἰς τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἀδελφούς μας, ἃς εἶπερ μυστικὰ ἡ ψυχὴ του, ὅτι ἡ γῆ, ὅπου θὰ φυλάξωμεν τὸ σῶμά του, θὰ ἦναι τοῦ λοιποῦ δι' ἡμᾶς γῆ Ἡπειρωτικῆ, μία ἐλαχίστη τῆς Ἡπείρου γωνία, τὴν ὁποίαν θὰ κατέχωμεν ἐδῶ ἐλευθέραν, μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κανὲν πλεόν σύνορον δὲν θὰ χωρίζῃ τὸν τάφον τοῦ Ἡπειρώτου ἀπὸ τὰ ἅγια τῆς πατρίδος του χώματα.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

Σ.· ΣΤΟΑ «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ»

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς Σ.· ταύτης Στοᾶς τὴν 1 Δεκεμβρίου, ἐξελέγησαν ἀξιωματικοὶ αὐτῆς οἱ ἐξῆς ἀδ.·

Σεβ.·	ὁ καὶ τέως τοιοῦτος ἀδ.·	'Αγ.·	Γιαννόπουλος Ἡπειρώτης
α'·	ἐπ.· ὁ ἀδ.·	Ἄρ.	Ρούκης
β'·	» » »	Α.	Ἀμπαριώτης
Ῥήτωρ	» »	Κ.	Καραπαναγιώτης
Γραμμ.·	» »	Σ.	Καμβύσας
Ταμίας	» »	Π.	Κανελλόπουλος
'Ελεον.·	» »	Ν.	Περιστιάνος
Δοκιμ.·	» »	Ι.	Κακουριώτης
Στεγ.·	» »	Κ.	Καζάξης
Τελετ.·	» »	Σ.	'Αντύπας

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀξιωμ.· τούτων ἐγένετο πανηγυρικῇ τὴν 12ην Ἰανουαρίου, παρόντων πάντων τῶν μελῶν τοῦ «Πυθαγόρου», τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Μ.· Ἀν.· καὶ τῶν Στοῶν, τοῦ ἀδ.· Μ.· Διδ.· τοῦ Ῥπ.· Ἐλ.· Συμ.· τοῦ 33.· καὶ πλήθους πολλῶν ἐπισκεπτῶν. Τὸ τεκτ.· μέγαρον τῆ φρουτίδι ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, συνισταμένης ἐκ τῶν ἀδ.· Κακουριώτου, Καμβύση καὶ Κανελλοπούλου, ἦν πλουσίως καὶ λίαν φιλοκάλως διακεκοσμημένον διὰ μύρτων, φοινίκων καὶ σημαίων, ἐν δὲ τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐντευκτηρίου, ὅπερ εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἐστιατόριον, εἶχε παρατεθῆ πλουσία τράπεζα, ἀναμεινύουσα τοὺς προσκεκλημένους. Τὴν τυπικὴν ἐργ.· τῆς ἐγκαταστάσεως ἐπηκολούθησε βαρυσήμαντος καὶ κατ' ἐξοχὴν ῥητορικός καὶ εὐγλωττος λόγος τοῦ Σεβ.· ἀδ.· Γιαννοπούλου, ὅστις θαναμασίως ὠμίλησε περὶ τῆς δράσεως τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ καὶ τῆς συνεκτικότητος τοῦ δεσμοῦ, ὃν ἐπιβάλλει εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ὁ τεκτ.· καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀθορύβου ἐργασίας τῶν Στοῶν ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τοῦ πνεύματος. Ὁ λόγος τοῦ ἀδ.· Γιαννοπούλου, ὃν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον, ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργ.· οἱ ἀδ.· πάντες παρεκάθησαν εἰς τὸ πλουσίως παρατεθὲν δεῖπνον, ἐν ᾧ ἄφθονος ἐρρευσεν ὁ ἐκλεκτὸς οἶνος τῆς Ἀττικῆς, πάντες δὲ ηὐχρήθησαν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς τόσον ἀγαθῆς δράσεως τῆς Στ.· «Πυθαγόρας» τῆς μητρὸς ταύτης τῶν ἐν Ἀθήναις Στοῶν.

Σ.· ΣΤΟΑ «ΑΤΤΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ»

Εὐδοίανος καὶ λίαν ἐνθαρρυντικῇ ὑπῆρξεν ἡ ἐργασία τῆς ὀλίγον χρόνον ἀριθμούσης ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς Σ.· Στ.· «Ἀττικός Ἀστήρ», ἡ τοιαύτη δὲ ἀληθῆς τεκτονικὴ ἐργασία δίδει ἡμῖν τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Σ.· Στ.· «Ἀττικός Ἀστήρ» μέλλει νὰ δράσῃ πολὺ καὶ νὰ κατάρχη θέσιν ἐπίσημον μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις τεκτ.· Στοῶν· τοῦτο δὲ εἶναι καὶ ὁ μόνος πόθος τῶν τόσον φιλοτίμως ἐργαζομένων ἀδ.· τῆς Στοᾶς ταύτης.

Τὴν 20ην Ἰανουαρίου προέβη ἡ Στ.· «Ἀττικός ἀστήρ» εἰς τὰς διὰ τὸ ἔτος 1896 ἀρχαιρεσίας, τὴν δὲ 27ην ἰδίου μηνὸς εἰς

τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ προσωπικὸν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σ.: ταύτης ἂδ.: εἶνε οἱ ἑξῆς :

Σεβ.:	ὁ	ἂδ.:	Θ. Φλογαίτης
α'. ἐπ.:	»	»	Στεφ. Λεοντίδης
β'. »	»	»	Μ. Σακόρραφος
Ῥήτ.:	»	»	Ἰδ. Στρατηγόπουλος
Γραμ.:	»	»	Στ. Ἀποστόλου
Ταμ.:	»	»	Ἀναστ. Μπρέλης
Ἐλεον.:	»	»	Θ. Σακητόπουλος
Στεγ.:	»	»	Δ. Ζησιμᾶς

Ἡ ἐκλογή ὡς Σεβ.: τοῦ ἂδ.: Φλογαίτου, ἀνδρὸς σοφοῦ, συγκεντροῦντος ἐν ἑαυτῷ, πλὴν τῆς μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀξίας, πολλὰ καὶ ἀναμφισβήτητα κεφάλαια ἀκεραϊότητος τετιμημένης, εὐθύτητος, πείρας καὶ μεγάλης πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσιώσεως, εἶνε ἀρκούσα ἐγγύησις τῆς μελλούσης προόδου τῆς Στοᾶς, ἣτις, ἔχουσα ἀξιωματικούς φλεγομένους ὑπὸ τοῦ πόθου τῆς τεκτ.: δράσεώς της, θέλει ταχέως δώσει ἡμῖν δείγματα τρανὰ τῆς τεκτ.: αὐτῆς ἐργασίας ἀξίας τῶν προσδοκῶν πάντων τῶν τεκτόνων.

Κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν, γενομένην πανηγυρικῆν καὶ ἐπιβάλλουσαν, ὁ ἂδ.: Φλογαίτης ἀπήγγειλε λόγον, ἐν ᾧ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐξήτασε πῶς δύναται νὰ ἐργασθῇ ὁ τεκτ.: ἐν Ἑλλάδι, ὑπέδειξε δὲ τρόπους καὶ ἐργα, ὧν τὴν ἐπιτέλεσιν φρονεῖ ὡς τὴν κυρίαν τοῦ τεκτ.: φροντίδα, εἴτα δὲ ἐξῆρε τὸ συνεικτικὸν τοῦ τεκτ.: πνεῦμα καὶ κατέληξε συστήσας τὴν σύντοιον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος ἐργασίαν καὶ διεκδίκησιν.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ ἂδ.: Φλογαίτου ἐπεσφράγισε χειροκροσῖα χαρμόσυνος τῶν ἂδ.: οὔτινες πάντες ἠύχθησαν αὐτῷ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀξιωματικοῖς τὰ βέλτεστα ὑπὲρ τῆς Σ.: Στ.: «Ἀττικὸς Ἀστὴρ».

Σ.: «ΑΘΗΝΑ»

Ἡ Σ.: Στ.: «Ἀθηνᾶ» προέβη εἰς τὰς ἀρχαιοσεβίας αὐτῆς τὴν 6 Δεκεμβρίου, τὴν δὲ 3ην Ἰανουαρίου ε. ε. εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τὰ τεθεσπισμένα καὶ Σεβ.: μὲν ἐξελέγη ὁ ἂδ.: Σ.: Ἀντωνόπουλος.

α'. ἐπ.:	ὁ	ἂδ.:	Κ.: Χουτιόπουλος
β'. »	»	»	Μ.: Μουστάκας
Ῥήτ.	»	»	Χ.: Παπαδάκης
Γραμ.:	»	»	Κ.: Γουσόπουλος
Ταμ.:	»	»	Θ.: Σκλέπας
Ἐλεον.:	»	»	Δ.: Συνετὸς
Στεγ.:	»	»	Δ.: Καλύβας
α'. δοκ.:	»	»	Σ.: Πέπας
β'. »	»	»	Μ.: Φωτιάδης
Τελετ.:	»	»	Γ.: Ἀντωνιάδης

Ἡ ἐγκατάστασις ἐγένετο πανηγυρικῆ, παραδώσαντος τὴν σφύραν εἰς τὸν νέον σεβ.: τοῦ τέως α' ἐπ.: Ἀθ. Βουζάκη, ἀπόντος τοῦ Σεβ.: ἂδ.: Π. Χαλκιοπούλου. Παρῆσαν πάντες οἱ ἐν τέλει ἐν τῷ τεκτ.: αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Στοῶν καὶ τῆς Μ.: Ἀν.: τὸ Ῥπ.: Ἐλ.: Συμβ.: τοῦ 33.: καὶ ὑπερεκατὸν ἂδ.: μέλη τῆς Στοᾶς καὶ ἐπισκέπται. Μετὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν ὁ ἂδ.: Βουζάκης ἀνέγνω τὴν κάτωθι λογοδοσίαν, ἐν ἣ ἀπεικονίζεται πιστῶς ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ κατάστασις τῆς «Ἀθηνᾶς», ἣτις ἐν ταῖς ἐργ.: αὐτῆς καὶ τῇ δραστηριότητι περὶ τὴν τεκτ.: ἐνεργεῖαν ἐπὶ τοσοῦτον διακρίνεται ὁ δὲ ἂδ.: Σεβ.: Σ.: Ἀντωνόπουλος, ὀρκισθεὶς καὶ ἀναλαβὼν τὰ ὑψ.: αὐτοῦ καθήκοντα, ἠύχαρίσθησε τοὺς παρευθεθέντας διὰ προσλαλιᾶς, ἣν θέλομεν καταχωρίσει εἰς προσεχῆς φύλλον, δι' ἧς ὑπόσχεται παρόμοιον ζῆλον καὶ τεκτ.: ἀφοσίωσιν ὡς μέχρι τοῦδε εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργ.: τῆς Στοᾶς.

Τὸ τέλος τῆς χαρμόσυνου ἐργ.: ἐπεσφράγισεν ἀδελφικὸν συμπόσιον, ἐν ᾧ παρακαθήσαντες πάντες προέπιον καὶ ἠύχθησαν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῶν ἐργ.: τῆς «Ἀθηνᾶς» ἧς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη παρηκολούθησαν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἐπωφελεῆ δρᾶσιν.

Σ.: ΣΤ.: «ΜΑΡΑΘΩΝ»

Ἡ Σ.: αὕτη Στοὰ ἰδρυθεῖσα κατ' Ἀύγουστον π. ε. μόλις κατὰ 9)βριον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ.: ἂδ.: Χρ. Κανδοῆ, καὶ τῇ 2 Δεκεμβρίου γενομένων τῶν ἀρχαιοσεβιῶν τῆς ἐξελέγησαν ὡς ἀξιωματικοὶ οἱ ἑξῆς :

Σεβ.:	ὁ	ἂδ.:	Χ.: Κανδοῆς
α'. ἐπ.:	»	»	Γ.: Λυκιαροδόπουλος
β'. »	»	»	Π.: Ἰερόπουλος
Ῥήτ.:	»	»	Ν.: Κουρῆς
Γραμ.:	»	»	Γ.: Οἰκονόμου
Ταμ.:	»	»	Ι.: Σπανόπουλος
Ἐλεον.:	»	»	Μ.: Ἀρνιατῆς
Τελετ. καὶ προσωρ.:	»	»	Σ.: Πριναρῆς
δοκιμ.:	»	»	
Τελετ.:	»	»	Ν.: Καλλονᾶς

Πανηγυρικῆ ἐγένετο καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀξιωματικῶν τούτων τῇ 4 Ἰανουαρίου, παρούσα τῶν ἐπιτροπῶν τῶν Στ.: τῆς Μ.: Ἀν.: καὶ τῶν λοιπῶν ἂδ.: τεκτ.: καὶ πολλῶν ἐπισκεπτῶν. Ὁ ἂδ.: Κανδοῆς μετὰ τῆς διακρινοῦσης αὐτὸν δραστηριότητος καὶ τεκτονικῆς στοργῆς πολλὰ ἐπραξεν ὑπὲρ τῆς ἐδραιώσεως τῆς σεπτ.: ταύτης Στοᾶς, ἐν τῷ λόγῳ δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν, τῷ μεστῷ πολλῶν διδακτικῶν ἐννοιῶν, ἀπηροίθησε τὰς προόδους, ἃς ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ ἐποιήσατο ἡ Σ.: Στ.: «Μαραθῶν» καὶ ἐξῆρε τὸν ζῆλον τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἂδ.: οὔτινες οὐδενὸς

φείδονται κόπου ὅπως προαγάγῃσι καὶ καταστήσωσιν αὐτὴν ἀξίαν τοῦ προορισμοῦ τῆς.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐργ. τῆς ἐγκαταστάσεως παρετέθησαν πλούσια ἀναψυκτικά, πᾶσι τοῖς λαβοῦσι μέρος ἀδ. ἀδ. οὔτινες ηὐχθήθησαν ὅπως ἡ Σ. Στοὰ «Μαθαθῶν» δικαιοσύνη τὸ μέγα αὐτῆς ὄνομα, καταγάγουσα θριάμβους ἐν τῷ τεκτ. ἀγῶνι, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Σ. ΣΤ. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.

Ἡ ἐκλογή τῶν ἀξιωμ. τῆς Σ. ταύτης Στοᾶς ἐγένετο τὴν 4ην Δεκεμ. π. ἔ. ἢ δὲ ἐγκατάστασις τὴν 8ην Ἰανουαρίου κατὰ τὰ κανονισμένα. Ἡ Σ. Στ. «Πανελλήμιον» ἰσχυρὸν κλονισμὸν παθοῦσα ἕνεκα τῶν ἐπισυμβάντων τὸν Μάιον π. ἔτους λυπηρῶν γεγονότων, ἤρξατο λειτουργοῦσα μόλις κατ' Αὐγουστου κανονικῶς, χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ ἰδίᾳ τοῦ μετ' ἀληθοῦς τεκτ. ἀγάπης καὶ στοργῆς ὑπὲρ αὐτῆς ἐργασθέντος καὶ ἐργαζομένου ἀνευδότως ἀδ. Σ. Μενεϊκου, ὅστις τὴν ὑπὲρ τῆς Στοᾶς «Πανελλήμιον» μέριμναν ἔννοεῖ ὡς ἰδίαν ὑπόθεσιν. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἀξιωμ. διὰ τὸ τεκτ. ἔτος 1896 ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς ἀξιωμ.:

Σεβ.:	τοῦ καὶ πρόην τοιοῦτου ἀδ.	Δ. Βλαντιῆ
ἀ.	ἐπ. τοῦ ἀδ.	Π. Καραθανασοπούλου
β.	» » »	Β. Γιαννοπούλου
ῥήτ.	» » »	Ἰδ. Στρατηγοπούλου
Γραμ.	» » »	Στ. Ἀποσιόλου
Ταμίου	» » »	Σ. Μενεϊκου
Ἐλεον.	» » »	Κλ. Καρυδάκη
ἀ. δοκ.	» » »	Δ. Χάϊμαν
β.	» » »	Δ. Δαπόντε
Τελετ.	» » »	Θ. Σακητοπούλου
Στεγ.	» » »	Δ. Γρυπάρη.

Ἡ ἐφορτὴ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐγένετο ἐπίσης πανηγυρικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα, ὡς καὶ ἡ τῶν λοιπῶν Σ. στοῶν, τοῦ ἀδ. Δ. Βλαντιῆ διὰ μακρῶν ἐκθέσαντος ἐν λογοδοσίᾳ τὴν εὐάρεστον ὄντως ὀικονομικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τῆς Στοᾶς ταύτης, ἣτις ὑπόσχεται μεγάλην τὴν συμβολὴν εἰς τὰς ἐν γένει ἐργασίας τῶν ἐν Ἀθῆναις τεκτ. Πάντες οἱ παρευρεθέντες συνεχάρησαν εὐλικρινῶς τοὺς ἀδ. τῆς Σ. Στοᾶς «Πανελλήμιον» διὰ τὴν ὄντως θαυμασίαν τεκτ. ἐργασίαν αὐτῶν μέχρι τοῦδε, ηὐχθήθησαν δὲ κατὰ τὰ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργ. παρατεθέντα ἀναψυκτικὰ παρομοίαν προόδου καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἀξ. τῆς Σ. Στοᾶς «Πανελλήμιον» ἐγένετο μεσαβολὴ τις ἕνεκα τῆς ἐκ τῶν ἀξιωματῶν αὐτῶν παραιτήσεως τοῦ ῤήτ. ἀδ. Στρατηγοπούλου, τοῦ Γραμ. Στ. Ἀπο-

στόλου καὶ τοῦ Τελετ. Θ. Σακητοπούλου, ὅπως μετὰσχῶσιν ἄλλης Στοᾶς ἀρτισυστάτου ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων ἢ Στοᾶ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν νέων, ἐξελέγησαν δὲ κατὰ τὴν ἐργ. τῆς 29ης Ἰανουαρίου:

ῤήτ.:	ὁ ἀδ.	Ἀνδ. Μαργιολόπουλος
Τελετ.:	ὁ »	Δ. Μιχαλόπουλος, καὶ
Γραμ.:	ὁ »	Δ. Δαπόντης.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἀπηλλάγη τοῦ οὗ κατεῖχεν ἀξιώματος τοῦ β'. δοκιμ. περιορισθείσης τῆς Στ. εἰς τὸν ἀ'.

Σ. ΣΤ. «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΑΤΡΩΝ»

Ἀπὸ Νοεμβρίου παρελθόντος λειτουργεῖ ἰδρυθεῖσα ἐν Πάτραις ἡ Σ. Στ. «Γερμανὸς Πατρῶν» ἢ Σ. αὕτη Στοὰ, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἀδ. ἀφωσιωμένους εἰς τὸ τεκτ. ἔργον, οὐχὶ ὀλίγας προόδους ὑπόσχεται καὶ οὐχὶ μικρὰν τεκτ. θρᾶσιν ἐν τῇ δευτερευούσῃ τῆς Ἑλλάδος πόλει.

Ἡ ἐκλογή τῶν ἀξιωμ. γενομένη κατὰ τὴν ἴδρυσιν αὐτῆς, παρισταμένου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Ἀν. τοῦ ἀδ. Σ. Μινεϊκου, ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἔτος 1896 κατ' αὐτὴν δὲ ἐξελέγησαν.

Σεβ.:	ὁ ἀδ.	Μ. Πετμεζᾶς
ἀ.	ἐπ.	» » Σπ. Κაკιούζης
β.	»	» » Κ. Κανελλόπουλος
ῤήτ.	»	» » Κ. Λουκᾶς
Γραμμ.	»	» » Δ. Παπασταθόπουλος
Ταμ.	»	» » Σ. Σωτηρόπουλος
Ἐλεον.	καὶ προσωρινὸς στεγ.	Κ. Φλαμιάτης

Εἰς τὴν ἐπ' αἰσίους ἰδρυθεῖσαν Στ. «Γερμανὸς Πατρῶν» ἢ «Ἀθηναῖ» εὐχεται πᾶσαν εὐδοκίμησιν.

ΛΟΓΟΣ ΑΔ. Α. ΒΡΥΖΑΚΗ

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΣΦΥΡΑΝ ΤΩ: ΑΔ. Σ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΩ:

Ἄγ. ἀδ.

Εὐτυχῆς λογίζομαι, ὅτι ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα σεβ. τῆς Στοᾶς, πρόκειται τὴν ἐσπέραν ταύτην νὰ παραδώσω τὴν πρώτην σφύραν αὐτῆς εἰς τὸν νέον ἐκλεγέντα σεβ. ἀδ. Σ. Ἀντωνόπουλου, παλαίμαχον τοῦ τεκτ. ἐργάτην, ὑψηροτέθησαν μετ' ἀφοσιώσεως τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἐπανειλημμένως δὲ διευθύναντα τὰς ἐργασίας τοῦ τεκτ. τούτου ἐργαστηρίου μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος.

Ἐμπιστευθεῖσα καὶ πάλιν ἡ σεπτὴ αὕτη Στοὰ τὴν ἐαυτῆς διεύθυνσιν εἰς τὴν δεδοκιμασμένην χεῖρα τοῦ ἀδ. Ἀντωνοπούλου, ἀναγνώρισε καὶ πάλιν τὴν τεκτ. αὐτοῦ ἀξίαν καὶ πείραν, καὶ

προσδοκᾷ παρ' αὐτοῦ ἀδραν τὴν δρᾶσιν καὶ δεξιὰν τὴν διεύθυν-
σιν, ὅπερ ἀπὸ τοῦδε τεκμαίρεται ἐκ τῶν προτέρων αὐτοῦ ἀξιολό-
γων ὑπηρεσιῶν.

Πρὶν ἢ κατέλθω τῆς ἔδρας ταύτης, δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ
κάμω μικρὰν καὶ σύντομον ἐπισκόπησιν τῶν ἐργ. τῆς Στοᾶς «*Α-*
θηναῖς» κατὰ τὸ ἀπελθὸν τεκτ. ἔτος καὶ νὰ δώσω τοῖς ἀγ. ἀδελ-
φοῖς αὐτῆς εἰκόνα τῶν πεπραγμένων, ἐφ' ὧν ἐρειδόμενος ὁ νέος
ἀδ. Σεβ. θέλει κανονίσει τὰς κατὰ τὸ ἀρχαίμενον τεκτ. ἔτος
ἐργασίας.

Ἐν πρώτοις ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω χάριτας τοῖς ἀδ. ἀξιωματι-
κοῖς τῆς Στοᾶς ταύτης διὰ τὴν ἄκραν περὶ τὰ ἐργα αὐτῶν ἐπιμέ-
λειαν, καὶ τὴν συμβολὴν τὴν ὁποίαν παρέσχον εἰς τὰς ἐργασίας
αὐτῆς· ὁ ἐπαινετὸς ζῆλος τούτων καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθήκον
εἶνε δειγμα τρανὸν τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ ἡμ. ἐργοστασίῳ τεκτ.
πειθαρχίας, ἐξ οὗ παραδειγματιζόμενοι καὶ οἱ λοιποὶ ἀδ. πολλὰ
πλασιάζουσι τὴν πρὸς αὐτὸ στοργὴν, τὴν πρὸς ἀλλήλους πίστιν
καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον, ἐν ᾧ ἐτάχθησαν διὰ τοῦ ὅρκου
αὐτῶν ἐργάται.

Τὰ λαβόντα χώραν δυσάρεστα γεγονότα, παρέσχον, ὡς γνωστόν,
οὐχὶ ὀλίγα ἐμπόδια εἰς τὰς κανον. ἐργασίας τῶν Στοῶν κατὰ τὸ
διαρροῦσαν ἔτος, οὐχ ἦττον ἢ ἐκ τῶν ἐμποδίων τούτων ζημία εἶνε
ἀσημαντος, παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἀποτυχίαν καὶ τὴν στασιμό-
τητα τῶν ἐργασιῶν κατὰ τὰ τελευταῖα εἴη ἔνεκα τῆς, ὡς μὴ ὄφειλε,
κακῆς διοικήσεως τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, πρὸς ἣν συγκρουόμε-
νοι, ὡς πρὸς σκόπελον, εἰανάγει πᾶν σχέδιον, πᾶσα καλὴ τεκτο-
νικὴ ἰδέα, ὑποσχομένη νὰ ἐξαγάγῃ τὸν τεκτονισμὸν ἐκ τῆς τελμα-
τώδους καταστάσεως, ἐν ᾗ εἶχον. ὀφείπει αὐτὸν ἄνδρες, εἰς ὧν τὰς
χεῖρας εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὰς τύχας του.

Ἄλλὰ τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ἐγέννησαν κατάστασιν πραγμάτων εὐ-
χάριστοι, ἣτις ἐξεθέρισε τὸν ζῆλον ἐργοστασίων τε καὶ τεκτόνων,
καὶ ἀνεξωπύρωσε τὸ αἰσθημα τὸ τεκτονικόν, καὶ ἐδημιούργησε κα-
θεστώς, ὅπερ ὑπόσχεται δρᾶσιν πλήρη ζωῆς καὶ πλήρη ἀγαθῶν
ἀποτελεσμάτων, ὅπως ἀποδειχθῆ ἔτι καὶ νῦν ὅτι ἡ σύμπνοια καὶ ἡ
ἐκτέλεσις τοῦ καλῶς ἐννοουμένου καθήκοντος δύνανται νὰ παραγά-
γωσιν οὐχὶ ἀνάξια λόγου ἐργα καὶ καταστήσωσι ζηλευτὴν τὴν τε-
κτονικὴν ἐνέργειαν ἢ μετατροπὴ αὐτῆς τῶν πραγμάτων ἢ εὐχά-
ριστος ὑπῆρξε καὶ διὰ τὸ ἐργοστάσιον ἡμῶν τὸ σεμνὸν αἰτία νὰ
συγχαρῆ ἑαυτὸ διότι δύο τῶν ἐγκριτωτέρων αὐτοῦ μελῶν ἐτάχθη-
σαν ἐν τοῖς πρώτοις μεταξὺ τῶν κληθέντων νὰ διοικήσωσι τὸν ἐν
Ἑλλάδι τεκτ. ὁ μὲν ἀδ. Τιμ. Φιλήμων ὡς μεγ. Αἰδ. ὁ δ'
ἀδ. Ν. Πύργος ὡς πρῶτος πρόσθ. τοιοῦτος ἄλλα δὲ μέλη τῆς
Στοᾶς μετέσχον τῆς κεντρικῆς τοῦ τεκτ. διοικήσεως ὡς μέλη τοῦ
Συμβ. τῆς Μ. Ἀν.

Τὸ χαρμόσυνον ὅμως τοῦτο γεγονός τόσον μετὰ συγκινήσεως

ἄμα καὶ χαρᾶς μνημονεύω ἐνταῦθα, ὅσον μὲ θλίβει ἐτέρωθεν ἢ κα-
τάφωρος γενομένη ἀπιστία ἐτέρου τοῦ ἐργοστασίου ἡμῶν μέλους τοῦ
διαγραφέντος τοῦ μητροῦ τοῦ τεκτ. τάγματος τέως Μεγ. διδ. καὶ
ἀδ. Ν. Δαμασκηνῶ. Τοῦτο, ὡς εἰκός, δὲν ἦν δυνατόν νὰ μὴ
θλίβῃ καὶ τὴν μητέρα Στοᾶν, εἰς τῆς ὁποίας τοὺς κόλπους ἔλαβε
τεκτ. ὑπαρξίν ὁ μνησθεὶς τέως ἀδ. Ἄλλ' ὅσην τῆς μητρὸς τὰ
στήθη ἐγκλείουσι στοργὴν διὰ τὰ καλὰ τέκνα ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὰ
ταῦτα ἐγκλείουσι καὶ τὴν ὄργην καὶ τὸν οἶκτον, ὅποταν τὰ κακὰ
τέκνα ἀποπειραθῶσι μητροκτονίαν, ἐπιλαθόμενα τῶν εὐεργετημά-
των, ἅτινα ἤντηλῃσαν ἐκ τῆς μητρικῆς στοργῆς καὶ περιθάλψεως.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στοᾷ ἡ τεκτ. ἐργασία διεξήχθη μετ' ἀπαρα-
μειώτου ζήλου καὶ δραστηριότητος, ἰδίως κατὰ τοὺς τελευταίους
μῆνας τοῦ ἔτους διδασκαλίαι ἐποικοδομητικαὶ ἐγένοντο καὶ θὰ ἐ-
ξακολουθήσωσι γινόμεναι καὶ προσεχῶς, μεταξὺ τῶν μέτρων δ' ἄ-
τια προϋτάθησαν ὑπ' αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ τεκτ. σκοποῦ,
ἦν καὶ τὸ περὶ Αἰακῶν ταμιευτηρίων, ὅπερ ἀπηχόλησε καὶ θ' ἀπα-
σχολήσῃ ἔτι τὴν Στοᾶν ἡμῶν, ἣτις συνεννοουμένη μετὰ τῶν ἄλλων
σπειτῶν Στοῶν θέλει φροντίσει περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ εὐερ-
γετικοῦ τούτου μέτρου.

Εὐφρόσυνον ὄντως τυγχάνει ὅτι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Σ. Μ. Ἀν.
αἰ τεκτ. ἐργ. ἔλαβον τελευταῖον χαρακτῆρα δράσεως πατριω-
τικῆς, ἣτις ἐξυψοῖ καὶ φρονιματίζει τὸν τέκτονα καὶ καθιστᾷ αὐ-
τὸν πολίτην χρηστὸν καὶ πατριώτην ἀληθῆ. Ἡ ἡμετέρα Στοᾶ πολ-
λάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπέδειξε τοῖς τότε διευθύνουσι μέτρα καὶ
τρόπους πρὸς τοιαύτην τοῦ ἐν Ἑλλάδι τεκτ. δρᾶσιν, ἀλλ' ἡ φωνὴ
αὐτῆς ἀπώλετο εἰς τὸ κενόν, διότι ἐν τοῖς αἰσθημάσι τῶν διοικούν-
των ἐπεκράτει τελεία ἐρημία παντὸς αἰσθηματος· εἶθε ἡ ἐγκαιρι-
σθεῖσα ἰδέα νὰ τελεσφορήσῃ, συναρῶντος καὶ βοηθοῦς ἔχουσα τοὺς
ἀληθεῖς τέκτονας, οἵτινες ἐγκρύπτουσιν εἰς τὰ στήθη αὐτῶν τὸ λε-
ρὸν τοῦ πατριωτισμοῦ πῦρ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1895 ἡ Σ. ἡμῶν Στοᾶ συνήλθεν εἰς ἐργασίας
μὲν α'. βαθμοῦ 37άκις εἰς ἐργ. β. βαθμοῦ τετρακίς καὶ εἰς ἐργ. γ'.
ου βαθμοῦ δωδεκάκις, διέκοψε δὲ τὰς συνεδρίας αὐτῆς ἐπὶ δί-
μηνον ἔνεκα τοῦ θέρους καὶ τῆς παρασκευῆς τοῦ νέου μεγάρου.
Τὸ μητροῦν τῆς Στοᾶς παρουσιάζει ἤδη ἀριθμὸν μνηθέντων καὶ
νλοθειθέντων ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον ἐν ὄλῳ
ἀδ. 201 ἐξ ὧν 102 διδ. 20 ἐταῖροι καὶ οἱ λοιποὶ μαθ. Ἐκ τού-
των, πλὴν τῶν διαγραφέντων δι' ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ ἀπο-
βιωσάντων, ὡς καὶ τῶν ἀπουσιαζόντων, οἱ πλεῖστοι μὲ τὴν νέαν
κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἤρξαντο ἐκκληροῦντες τὰ τεκτονικὰ
αὐτῶν χρῆμα καὶ φοιτῶντες εἰς τὰς ἐργ. τῆς Στοᾶς.

Ἀξία μνείας ὑπῆρξεν ἡ παραδειγματικὴ ὁμόνοια καὶ σύμπνοια,
ἣτις ἐπεκράτησε κατὰ τὸ παρελ. τεκτ. ἔτος ἐν τῇ Στοᾷ ἡμῶν
μεταξὺ τῶν ἀδ. Τὸ εὐχάριστον δὲ τοῦτο φαινόμενον ἀπὸ τῶν τε-

λευταίων ἐτῶν ἔξακολουθεῖ συντελοῦν εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ἀ-
 πρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, ἢ δὲ πρὸς ἀλλήλους
 ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀδ.: ἐνθαρρύνει αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἔργον
 καὶ τοὺς καθιστᾷ ἐνθουσιώδεις σκαπανεῖς τοῦ ἰδεώδους τοῦ τεκτο-
 νισμοῦ. Τοῦτο μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας ἀναφέρων, ἐκφράζω
 τὴν πεποιθήσειν ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι, ἢ
 αὐτῇ θὰ ἐπικρατήσῃ ὁμόνοια καὶ σύμπνοια μετὰ τῶν ἀδ.: τῆς
 Στοᾶς ἡμῶν, ἢ δὲ ἐργ.: θὰ βαίνη ἀπροσκόπτως πρὸς τὸν σκοπὸν
 αὐτῆς ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἐν ταῖς ἐργ.: α'. βαθμοῦ προὐτάθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς
 μῆσιν μὲν 69, εἰς νόθεσίαν δὲ 4. Ἐνεκρίθησαν συνεπεῖα πληρο-
 φοριῶν 52 καὶ εἰς ἀπερρίφθη, πρόκειται δὲ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν
 ἐγκρισιν τῆς Στοᾶς 16. Ἐκ τῶν ἐγκριθέντων προσήλθον καὶ ἐμνή-
 θησαν 26, νόθετήθη δὲ εἰς.

Συμφώνως πρὸς τὰ διατάγματα τῆς Σ.: Μ.: Α.: Τ.: Ἑλλ.: διε-
 γράφησαν τοῦ μητρώου τῆς Στοᾶς οἱ μετασχόντες παρανόμου
 τεκ.: κέντρον τέως ἀδ.: Ν. Δαμασκηνὸς καὶ Δ. Φωτόπουλος.

Ἐν τῷ β'. βαθμῷ ἐγένοντο ἐταῖροι οἱ ἀδ.: Φιλήμων, Φιλόπουλος,
 Πέππας, Φωτιάδης, Συνετός, Συράγας, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἐγένοντο
 διδ.: οἱ ἀδ.: Φιλήμων, Φιλόπουλος, Πέππας, Βυρίνης, Συνετός,
 Φωτιάδης, Συράγας.

Ἡ τῆς Σ.: Στοᾶς ἡμῶν οἰκονομικὴ κατάστασις εὐχαρίστως ἀγ-
 γέλλω ὅτι διατελεῖ ἀνθηρὰ, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη· οἱ
 ἀδ.: ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προθύμως ἀπέτισαν τὰς ἑαυτῶν ὑποχρεώ-
 σεις, ἢ δὲ Στοᾶ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς παρούσας οἰκονομικὰς περι-
 στάσεις, ἔλαβε μέτρα ἵνα διευκόλυναν τὴν πρὸς τὸ ταμεῖον αὐ-
 τῆς διακανόνισιν τῶν ὀφειλῶν τῶν καθυστερούμενων.

Τὰ ἔσοδα δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν ὡςδε πῶς :

α) ἐξ ὑπολοίπου π. ἔτους	ὄστρ.	37.90.	
β) ἐκ μνήσεων α'. β'. καὶ γ'. βαθμοῦ	»	1060	1689
γ) ἐκ τακτικῶν εἰσφορῶν	»	629	
δ) ἐκ δικαιομ.: μιᾶς νόθεσίας	»	20	

ὅλον ἐν τῷ ταμείῳ ὄστρ. 1746.90

Εἰς ταῦτα προσθετέα καὶ ὄστρ. 360 περίπου καθυστερούμενα ὑπὸ
 διαφόρων ἀδ.: καὶ ὧν ἢ καταβολὴ πρὸς τὸ ταμεῖον κρίνεται λίαν
 προσεχῆς. Ὡστε τὸ ὅλον ἐνεργητικὸν τοῦ ταμείου τῆς Στοᾶς δύ-
 νανται νὰ συμποσῶσιν εἰς ὄστρ. 2306. Αἱ δὲ δαπάναι τῆς Στοᾶς
 κατὰ τὸ ἐκπνεῦσαν ἔτος ἔχουσιν ὡς ἔπεται :

1) εἰς ἐτήσιον δικαίωμα Μ.: Α.:	ὄστρ	50.
2) εἰς ἐνοίκιον, φωτισμὸν ὑπηρεσίαν	»	960.
3) εἰς ἔξοδα διάφορα	»	97:60
4) ἀφαιρέθεντα βία ὑπὸ τοῦ τέως ἀδ.: Φω- τοπούλου ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ εἰσπράκτορος	»	31:90

ἐν ὅλῳ ὄστρ. 1139 50

ἵτινα ἀφαιρούμενα ἐκ τῶν ἐσόδων, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, κατα-
 λείπουσιν ὑπόλοιπον καθαρὸν ἐξ ὄστρ. 607. 40¹⁰⁰ ἐξ ὧν διετέθη-
 σαν εἰς ἀγορὰν 40 ὁμολογιῶν τοῦ τελευταίου ἐκδοθέντος τεκτ.:
 δανείου ὄστρ. 400· μένουσιν δὲ μετρητὰ παρὰ τῷ ἀδ.: ταμίᾳ ὄστρ.
 207 40¹⁰⁰. Ἐκ τῆς εὐαρέστου ταύτης οἰκονομικῆς τῆς Στ.: κατα-
 στάσεως λαμβάνων ἀφορμὴν δὲν δύναμαι νὰ μὴ ὁμολογήσω ἐπι-
 σήμως τὴν δραστηριότητα, τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν περὶ πάντα τ' ἀ-
 φροῶντα τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν τῆς Στοᾶς μέριμναν τοῦ ἀδ.:
 ταμίας Κ. Χουτοπούλου. Ἀπονέμων δὲ τὸν δίκαιον ἐπαινον τῷ
 ἀδ.: τοῦτῳ ἐπὶ τῇ μακρᾷ καὶ ἐπιζήλῳ ὄντως ἀφοσιώσει του ὑπὲρ
 τῶν συμφερόντων τῆς Σ.: ἡμῶν Στοᾶς, εὐχόμαι ὅπως καὶ ὁ νέος
 ἐκλεγὴς ταμίας ἀδελ.: Θ. Σκλέπας φανῇ ἀντάξιος τοῦ προκατό-
 χου του.

Ὁ κορμὸς τῆς ἀγαθοεργίας οὐχὶ ὀλιγοτέρους ἀπέφερε καρπούς,
 ἐξ ὧν ποσὰ τινα κατὰ τὰ κεκανονισμένα διετέθησαν ὑπὲρ ἀτυχῶν
 πλασμάτων, δεομένων βοήθειας καὶ περιθάλψεως, τινὰ δὲ μετετρέ-
 πησαν εἰς ὁμολογίας τοῦ τεκτ.: δανείου, ἐξαργυρωτέας ὑπὸ τοῦ
 ταμείου τῆς Μ.: Ἀν.: εὐθὺς ὡς ὁ τῆς ἀγαθοεργίας κορμὸς λάβῃ
 ἀνάγκην. Τὸ εἰς χεῖρας τοῦ ἀδ.: Ἐλεονόμου ὑπόλοιπον εἰς ὁμο-
 λογίας καὶ μετρητὰ συμποσῶνται εἰς ὄστρ. 259 περίπου.

Πρὶν ἢ καταλίπωμεν τὸν θρόνον τοῦτον ὀφείλομεν νὰ μνημο-
 νεύσωμεν εὐφίμως τοῦ τέως σεβ.: ἀδ.: Π. Χαλκιοπούλου, ὅστις
 ἀνευδότης εἰργάσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς
 Σ.: ἡμῶν Στοᾶς καὶ πολυτίμους ἀφιέρωσεν ὥρας εἰς τὴν ἐξυπηρέ-
 τησιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς, δεξιῶς διευθύνων τὰς ἐργασίας τῆς.
 Εἰς τὸν ἀδ.: Π. Χαλκιοπούλου ὀφείλει εὐγνωμοσύνην ἢ Στοᾶ
 ἡμῶν διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον αὐτοῦ ὑπηρεσίαν καὶ ὡς
 γραμματέως, καὶ ὡς ταμίου, καὶ διὰ τὸν τελευταῖον ὡς πάντοτε
 ἐκδηλωθέντα ζῆλον του σεβασμίου.

Ἡ ἀνωτέρω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐκτεθεῖσα ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ
 κατάστασις τῆς σεπτῆς ἡμῶν Στοᾶς παρέχει τὸ ἐνδόξιμον νὰ ἐλπί-
 ζωμεν, ὅτι καὶ ἐν μείζονι κύκλῳ δράσεως καὶ ἐνεργείας οἰασθήποτε
 θέλει παράσχει ἀξιόλογον συμβολήν, ἥς ἐγγύησις εἶναι ἢ προθυ-
 μία καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἐξαιρέτων στοιχείων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖ-
 ται. Αἱ ὑπάρχουσαι ἐν τῷ νῦν ἐνεργῶ ἑλλ.: τεκτονισμῶ ἀξιόλογοι
 δυνάμεις, σκοπίμως καὶ μετὰ περισκεψέως διατιθέμεναι, πολυτι-
 μοτάτας ὑπηρεσίας δύνανται νὰ παράσχουσιν εἰς τὴν ἡμετέραν πα-
 τριδα καὶ νὰ καταστήσωσιν τὸν ἐν Ἑλλ.: τεκτ.: ἀντάξιον τοῦ ἐν τῇ
 Ἐσπερίᾳ τοιούτου καὶ τῆς εὐκλεοῦς ἐλληνικῆς πατρίδος. Ἡ τοιαύτη
 τῶν τεκτ.: δυνάμεων χρησιμοποίησις εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλει γέιναι
 ἐντὸς μικροῦ, ὑπ' ὄψιν ἔχων τὰς εὐγενεῖς διαθέσεις, ὑφ' ὧν ἐμ-
 φορεῖται τὸ Σ.: Συμβ.: τῆς Μ.: Ἀν.: οὗ ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀπο-
 τελῶ μέρος, καὶ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν πλειστάκις μέχρι τοῦδε ἔφεσιν
 αὐτοῦ πρὸς δρᾶσιν.

Παραδίδων τὴν πρώτην τῆς Σ.: Στοᾶς ταύτης σφύραν εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖρας προσφιλοῦς ἀδ.: ἐκφράζω πλήρη τὴν πεποιθήσιν ὅτι αἱ ἐργ.: τοῦ σεμινοῦ τούτου ἐργοστασίον, διευθυνόμεναι μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν ἀδ.: Ἀντωνόπουλον δεξιότητος, θέλουσι παρουσιάσει ἀποτελέσματα εὐαρεστότερα κατὰ τὸ ἀρχόμενον τεκτ.: ἔτος ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι τεκτ.: καὶ τῆς Στοᾶς ταύτης.

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Τὸν παρ. μῆνα ἐτελέσθησαν ἐν πάσῃ ἐπισιμότητι οἱ γάμοι τοῦ ἀγ.: ἀδ.: καὶ α'. προσθ.: Μεγ.: Γραμμ.: τῆς Μ.: Ἀν.: Ἀριστείδου Ρούκη, διευθυντοῦ τῆς «Ἐφημερίδος», μετὰ τῆς ἐπί κάλλει καὶ μορφῶσει διακρινομένης δεσποινίδος Λίζας Ὀδυσσεῶς. Ἡ «Ἀθηνᾶ» βραίνει διὰ λευκῶν ἀνθῶν ἀκακίας τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος, καὶ εὐχεται αὐτῶ μακροήμερουσιν καὶ εὐδαιμονίαν πλήρη.

— Ὁμοίως ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀγ.: ἀδ.: καὶ β'. προσθ.: Μ.: Γραμμ.: τῆς Μ.: Α.: Ἰωάννου Δαλλαπόρτα μετὰ τῆς ἀγαστῆς καὶ εὐπαιδέυτου, πολυφέρου δὲ δεσποινίδος Λαδικοῦ, παρισταμένου στενοῦ συγγενικοῦ κύκλου. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Κρήτης φεύγων τὴν ἀπηνῆ καταδίωξιν τῶν τυράννων τῆς πατρίδος τοῦ ὁ ἀδ.: Π. Παπαδοπετρακῆς, βουλευτῆς Ρεθύμνης.

— Μετὰ σύντομον ἀσθένειαν, καθ' ἣς δὲν ἴσχυσαν οὔτε τῶν γονέων καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἢ θαφίλης στοργῆ, οὔτε τῆς ἐπιστήμης αἱ μεγάλαὶ προσπάθειαι, παρέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου τοῦ ἀγγελικόν της πνεῦμα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ κόρη Μαρία Α. Κεφαλληνίου, ἀδελφῆ τοῦ αὐτόθι δικηγόρου καὶ φίλτ.: ἀδ.: Νικολάου Κεφαλληνίου. Τὸ θλιβερὸν τοῦτο ἀτύχημα, ἀγγελθὲν ἐνταῦθα, κατελύπησε τοὺς γνωρίζαντας τὸ ἀγγελόμορρον πλάσμα, ὅπερ, παρθένος ἀγνή, ἐκλήθη τόσον πρόωρος ἢ αὐξήσῃ τὰς τάξεις τῶν Χερουβιμ. Εἰς τὸν φίλτ.: ἀδ.: Κεφαλληνίου ἢ «Ἀθηνᾶ», σπένδουσα δάκρυ θαλερὸν ἐπὶ τοῦ νεοσκαφοῦς τάφου τοῦ πεφλημένου καὶ ἀγγελικοῦ ἐκείνου πλάσματος καὶ ἐκφράζουσα τὰ συλλυπητήρια αὐτῆς τὰ ἐγκάρδια καὶ ἀδελφικά, εὐχεται τὴν εἰς ὕψους παραμυθίαν.

— Ἀπεθίωσε καὶ ἐτάφη, παρακολουθούτων πολλῶν ὁδ.: τεκτ.: ὁ Στέφανος Β. Στεφάνου, τέως ἀδ.: καὶ μέλος τῆς Μ.: Ἀν.: ἣς ἀπὸ πολλοῦ ὑπῆρξε Μ.: Γραμμ.: Ὁ Στέφανος Στεφάνου μετασχὼν τελευταῖον παρνομίου τεκτ.: κέντρου μετ' ἄλλων ἀδ.: διεγράφη τῶν μητρώων τοῦ τεκτ.: τάγματος Διεκρίνετο διὰ τὰς τεκτ.: του γνώσεις, οὐχ ἦττον ἕνεκα τοῦ εὐεξάπτου χαρακτήρος του καὶ τῆς ἐμπαθείας, μεθ' ἣς πάντοτε ἐπραγματεύετο τὰ τεκτ.: ζητήματα, προσέδιδεν εἰς ταῦτα προσωπικὸν χαρακτήρα, ὅπερ πολὺ ἐζημίου τὴν ἰδέαν ἣν ἐξυπηρετεῖ. Εἰς ἄκρον εἰλικρινῆς, ὁ Στέφ. Στεφάνου, ἐνεπιστεύετο εὐκόλως εἰς τὰς εἰσηγήσεις πολλῶν ἧκιστα ἀδ.: ὧν γένετο ὄργανον ἐξ ἀγαθῆς συνειδήσεως. Εἰς τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ τούτου τὸν εἰλικρινῆ ἀποδίδεται καὶ ἡ πρᾶξις αὐτοῦ νὰ μετὰσχῃ τοῦ παρνομίου τεκτ.: κέντρου. Ἡ «Ἀθηνᾶ» λησμονοῦσα τὰ παρελθόντα, λυπεῖται ἄκρως διὰ τὸν ἄωρον θάνατον τοῦ Στεφ. Στεφάνου, ὅστις τὰ ἐπιζήλια αὐτοῦ προτερήματα καὶ τὴν εὐρυμάθειάν του ἠδύνατο νὰ χρησιμοποίησῃ ὑπὲρ τοῦ τεκτ.: ἐπιωφελέστερον, καὶ ἐκ ψυχῆς εὐχεται εἰς τὸν Μεγ.: Ἀρχ.: τοῦ Σύμπ.: ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του, συλλυπούμενῃ τὴν σύζυγον καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ οἰκείους.

